

- ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΕΣΟΔΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΤΑ
- ΑΠΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΕΣΟΔΩΝ
- ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ – ΑΠΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

(Σχετική νομοθεσία που αφορά :

1. Αποσβεστική προθεσμία βεβαίωσης εσόδων
2. Παραγραφή απαιτήσεων – αποσβεστική προθεσμία
3. Την Ταμειακή Υπηρεσία
4. Διαδικασία είσπραξης εσόδων
5. Διαγραφή χρεών
6. Διευκολύνσεις ταμειακής καταβολής χρεών
7. Αναγκαστικά μέτρα είσπραξης)

1. Αποσβεστική προθεσμία βεβαίωσης εσόδων των ΟΤΑ

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του ΑΝ 344/1968 ως ισχύει :

« 1. Η βεβαίωσις των φόρων, τελών, δικαιωμάτων, εισφορών και αντιτίμου προσωπικής εργασίας ενεργείται υπό των δήμων και κοινοτήτων εντός αποσβεστικής προθεσμίας πέντε ετών από της λήξεως του οικονομικού έτους, εις ο ανάγονται.

Κατ' εξαίρεση είναι δυνατή η βεβαίωση μετά την πάροδο της παραπάνω προθεσμίας αν: α) είναι άγνωστος ο υπόχρεος, β) έχει ακυρωθεί μετά την πάροδο της πενταετίας η φορολογική εγγραφή για το λόγο ότι ο υπόχρεος δεν έλαβε γνώση της εγγραφής, γ) η βεβαίωση έγινε σε πρόσωπο που δεν είναι μερική ή ολική φορολογική υποχρέωση και δ) η βεβαίωση έγινε για οικονομικό έτος διάφορο από αυτό που αφορά η φορολογική υποχρέωση....» (άρθρο 61 παρ. 2 Ν. 1416/1984).

Νομολογία : Μη νόμιμη και ακυρωτέα η βεβαίωση τελών από ΟΤΑ μετά την παρέλευση πενταετίας και μη συντρεχουσών των περιπτώσεων εξαιρέσεως που προβλέπονται από το άρθρο 61 παρ. 2 του Ν. 1416/1984 (ΣΤΕ 1990/1999 ΔΔΙΚΗ 2002/125).

2. Παραγραφή απαιτήσεων – αποσβεστική προθεσμία

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 6 του ΑΝ 344/1968 : «...Ο χρόνος της παραγραφής των αξιώσεων των δήμων και κοινοτήτων είναι είκοσι ετών, αρχόμενος από της λήξεως του οικονομικού έτους εντός του οποίου εβεβαιώθησαν αύται οριστικώς. Κατ' εξαίρεσιν αι προερχόμεναι εκ φόρων εν γένει, τελών, δικαιωμάτων, εισφορών και αντιτίμου προσωπικής εργασίας παραγράφονται μετά πενταετίαν ως ανωτέρω...».

Περαιτέρω για την παραγραφή αξιώσεων των ΟΤΑ κατά τρίτων εφαρμόζονται αναλόγως οι σχετικές διατάξεις περί παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου ήτοι τα άρθρα 86-89 του Ν. 2362/1995.

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 86 του Ν. 2362/1995:

« Η χρηματική απαίτηση του Δημοσίου μαζί με τα συμβεβαιούμενα πρόστιμα παραγράφεται μετά πενταετία από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκε με τη στενή έννοια (ταμειακή βεβαίωση) και κατέστη αυτή ληξιπρόθεσμη».

Στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι η χρηματική απαίτηση του δημοσίου που :

- α) απορρέει από σύμβαση που αυτό έχει καταρτίσει, περιλαμβανομένης και της συμβάσεως εκείνης που βασίζεται στο πρακτικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους περί εξωπτωχευτικής ρυθμίσεως του τρόπου καταβολής πτωχευτικών προς το Δημόσιο χρεών, η οποία εξομειώνεται πλήρως με μεταπτωχευτική έννομη σχέση του πτωχού,
- β) απορρέει από τελεσίδικη απόφαση (αναγνωριστική ή κατανηφιστική) οποιουδήποτε δικαστηρίου,
- γ) γεννήθηκε συνεπείας άπιστης διαχειρίσεως,
- δ) απορρέει από διάταξη τελευταίας βουλήσεως,
- ε) αφορά σε περιοδικές παροχές,
- στ) γεννήθηκε από καταλογισμό που έγινε από οποιαδήποτε αρμόδια δημόσια αρχή,
- ζ) γεννήθηκε από αυτοτελή πρόστιμα που επιβλήθηκαν από διοικητικές αρχές,

η) αφορά σε απόδοση παρακρατηθέντων ή για λογαριασμό αυτού εισπραχθέντων φόρων, τελών και δικαιωμάτων,

θ) απορρέει από κατάπτωση εγγυήσεων τρίτων,

παραγράφεται μετά εικοσαετία από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο έγινε εν στενή εννοία βεβαίωση αυτής.

Χρηματική απαίτηση του Δημοσίου, που περιήλθε σ' αυτό με οποιονδήποτε τρόπο από οποιαδήποτε αιτία, υπόκειται στην προβλεπόμενη από τις κείμενες διατάξεις, ανάλογα τα αίτια αυτής, παραγραφή, που δεν δύναται όμως, σε κάθε περίπτωση, να συμπληρωθεί στο πρόσωπο του Δημοσίου προ της παρόδου πέντε ετών από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο έγινε η εν στενή έννοια βεβαίωση αυτής.

Συνακόλουθα χρηματικές απαιτήσεις των ΟΤΑ που αφορούν την είσπραξη άλλων εσόδων (πέραν δηλ. των φόρων, τελών, δικαιωμάτων και εισφορών) όπως λ.χ. μισθωμάτων που απορρέουν από σύμβαση, προστίμων ΚΟΚ, προστίμων αυθαιρέτων οικοδομών, προστίμων αυτοτελών, τέλους επί των ακαθαρίστων εισπράξεων επί των εκδιδομένων λογαριασμών (εστιατορίων κλπ.), τέλους παρεπιδημούντων, παραγράφονται μετά την παρέλευση είκοσι (20) ετών από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο έγινε η ταμειακή βεβαίωση. Τούτο διότι σύμφωνα με την παρ. 3 περ. η του άρθρου 86 του Ν. 2362/1995 τα ανωτέρω δύο τέλη αφορούν σε απόδοση παρακρατηθέντων ή για λογαριασμό του ΟΤΑ εισπραχθέντων τελών (άρθρο 86 παρ. 3 περ. η).

Αναστολή – διακοπή παραγραφής απαιτήσεων

Με τις διατάξεις των άρθρων 87 και 88 του Ν. 2362/1995 ορίζονται θέματα σχετικά με την αναστολή και διακοπή παραγραφής απαιτήσεων όπως παρακάτω:

« Άρθρο 87 - Αναστολή παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου

1. Η παραγραφή των απαιτήσεων του Δημοσίου αναστέλλεται για τους λόγους που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία.

2. Η παραγραφή αυτή αναστέλλεται επίσης:

α) Για χρονικό διάστημα ίσο με το χρόνο για τον οποίο είχε χορηγηθεί στον υπόχρεο ή σε συνυπόχρεο, κατά την τελευταία διετία της παραγραφής, αναστολή Πληρωμής του χρέους του ή διευκόλυνση τμηματικής καταβολής είτε με νόμο είτε με δικαστική

απόφαση είτε με πράξη αρμόδιας αρχής, που εκδίδεται ύστερα από αίτηση του υποχρέου, ανεξάρτητα αν έχει συμμορφωθεί ή όχι εν όλω ή εν μέρει ο υπόχρεος.

β) Για χρονικό διάστημα ίσο με το χρόνο κατά τον οποίο έχει εμποδισθεί το Δημόσιο να επιδίδει την είσπραξη του χρέους με αναγκαστικά μέτρα, λόγω αναστολής εκτελέσεως που έχει χορηγηθεί με διάταξη νόμου. Και στις δύο περιπτώσεις (α' και β'), η παραγραφή συνεχίζεται μετά τη λήψη της αναστολής της και σε καμία περίπτωση δεν συμπληρώνεται πριν περάσει ένα έτος από τη λήψη είτε της αναστολής πληρωμής ή της Παραβιάσεως της υποχρεώσεως τμηματικής καταβολής είτε της αναστολής λήψεως των αναγκαστικών μέτρων. Αντίστοιχα

γ) Κατά τη διάρκεια ανηλικότητας του οφειλέτη ή και δύο έτη μετά την ενηλικίωση αυτού, αν η κληρονομία στερείται ενεργητικού, ανεξάρτητα της υπάρξεως ή μη κηδεμόνα ή επιτρόπου του ανηλίκου.

3. Ο χρόνος της παραγραφής κάθε απαιτήσεως του Δημοσίου παρατείνεται για δύο έτη, σε περίπτωση που ο οφειλέτης κατά την τελευταία διετία του χρόνου της παραγραφής διέμεινε στο εξωτερικό για χρόνο μεγαλύτερο του μηνός, συναπτώς ή μη.

4. Σε περίπτωση δικαστικής αμφισβητήσεως από οποιονδήποτε είτε του νόμιμου τίτλου γενικά της απαιτήσεως του Δημοσίου είτε της νομιμότητας της βεβαιώσεως αυτής εν στενή εννοία είτε της για οποιονδήποτε λόγο εγκυρότητας πράξεως της αναγκαστικής εκτελέσεως προς είσπραξη απαιτήσεως του Δημοσίου (διοικητικής εκτελέσεως), η προβλεπόμενη παραγραφή της απαιτήσεως του Δημοσίου προς βεβαίωση (εν ευρεία εννοία) ή προς είσπραξη της βεβαιωμένης απαιτήσεως του αναστέλλεται μέχρι της εκδόσεως επί της δικαστικής ταύτης διενέξεως τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως και δεν συμπληρώνεται αυτής σε κάθε περίπτωση προ της παρόδου ενός έτους από την επιμέλεια των αντιδίκων του Δημοσίου κοινοποιήσεως με δικαστικό επιμελητή στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών της τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως.

Το ως άνω αποτέλεσμα επάγεται και η αίτηση του Δημοσίου προς το δικαστήριο όπως επιτρέψει την προσωπική κράτηση του οφειλέτη του. Σε περίπτωση ακυρώσεως κατασχέσεως ή άλλης πράξεως της διοικητικής εκτελέσεως. εντός της ανωτέρω προθεσμίας επανάληψης της ίδιας ή άλλης πράξεως η αναγκαστικής (διοικητικής) εκτελέσεως, επί του ιδίου ή άλλου περιουσιακού στοιχείου, του ιδίου ή άλλου προσώπου ευθυνομένου κατά το άρθρο 88 παράγραφος 1 περίπτωση γ' του παρόντος, η δια της ακυρωθείσης πράξεως επελθούσα διακοπή της παραγραφής της απαιτήσεως λογίζεται μηδέποτε εξαλειφθείσα.

Άρθρο 88 - Διακοπή παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου

1. Την παραγραφή χρηματικής απαιτήσεως του Δημοσίου διακόπτει:

α. Η κατάσχεση περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη ή συνοφειλέτη ή τρίτου εγγυητή αυτών και ανεξάρτητα αν αυτή ενεργείται εις χείρας αυτών ή ενεργείται τρίτου.

β. Η έκδοση προγράμματος πλειστηριασμού, ανεξάρτητα από την κοινοποίηση ή μη αυτού στον καθ' ου έχει εκδοθεί το πρόγραμμα.

γ. Η αναγγελία προς επαλήθευση στην πτώχευση είτε του οφειλέτη είτε φυσικού ή νομικού προσώπου μετ' αυτού συνυποχρέου ή για τα χρέη του οποίου ευθύνεται αυτό. Η αναγγελία στην πτώχευση επάγεται τη διακοπή, εφόσον κοινοποιείται είτε στο γραμματέα του πτωχευτικού δικαστηρίου είτε στο σύνδικο της πτωχεύσεως. . Ειδικά, επί των μη προνομιακών απαιτήσεων του Δημοσίου, η παραγραφή αρχίζει και πάλι έξι μήνες από της επιμελεία του οφειλέτη κοινοποίησεως με δικαστικό επιμελητή στον αρμόδιο προϊστάμενο Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας ή Τελωνείου της τελεσίδικης αποφάσεως περί επικυρώσεως του πτωχευτικού συμβιβασμού. Η ένωση των πιστωτών ή η αποκατάσταση του πτωχού καθώς και η ανάκληση της περί κηρύξεως της πτωχεύσεως δικαστικής αποφάσεως ή η ακύρωση ή διάρρηξη του πτωχευτικού συμβιβασμού δεν επάγονται έναρξη εκ νέου της διακοπείσας με την αναγγελία παραγραφής.

δ. Η αναγγελία προς κατάταξη σε πλειστηριασμό περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη ή των λοιπών ανωτέρω στην περίπτωση γ' αναφερόμενων προσώπων.

ε. Η αναγγελία στον εκκαθαριστή κληρονομιάς ή στον εκκαθαριστή διαλυθέντος νομικού προσώπου. Εάν επί διαλύσεως νομικού προσώπου δεν υπάρχει αμέσως γνωστός εκκαθαριστής βάσει του καταστατικού αυτού ή δικαστικής αποφάσεως, η παραγραφή της απαιτήσεως του Δημοσίου αναστέλλεται μέχρι ορισμού του εκκαθαριστή και έξι μήνες μετά τον ορισμό αυτού.

στ. Η εγγραφή υποθήκης ή προσημειώσεως υποθήκης επί ακινήτου οποιουδήποτε από τα αναφερόμενα ανωτέρω στην περίπτωση γ' πρόσωπα. Η εξάλειψη αυτών εντός του χρόνου της νέας παραγραφής, χωρίς τη γραπτή συναίνεση του Δημοσίου, δεν αναιρεί τη διακοπή για ένα έτος μετά τη γραπτή γνωστοποίηση υπό του οφειλέτη προς την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία της γενομένης εξαλείψεως.

ζ. Από της έναρξεως της κατά τον Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων διοικητική (αναγκαστικής) εκτελέσεως μέχρι να καταστεί αμετάκλητος ο πίνακας κατατάξεως δανειστών, κάθε πράξη της εκτελέσεως και κάθε διαδικαστική ως προς τον πίνακα

κατατάξεως πράξη των διαδίκων ή του δικαστηρίου. Η παραγραφή αρχίζει και πάλι έξι μήνες από την με δικαστικό επιμελητή, επιμελεία των αντιδίκων, κοινοποιήσεως στο Δημόσιο της επί του πίνακα κατατάξεως δανειστών αμετάκλητης δικαστικής αποφάσεως.

2. Η άρση της κατασχέσεως ή εξάλειψη υποθήκης ή ανάκληση άλλης πράξεως διοικητικής ή αναγκαστικής εκτελέσεως από τις ανωτέρω, υπό της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας ή άλλης αρμόδιας προς τούτο διοικητικής αρχής, κατόπιν αιτήσεως του οφειλέτη ή άλλου εκ των αναφερόμενων προσώπων στην παράγραφο 1 περίπτωση γ' του παρόντος άρθρου, δεν εξαλείφει αναδρομικά τη διακοπή της παραγραφής.

3. Επί περισσότερων συνοφειλετών, διαιρετών ή εις ολόκληρον ευθυνομένων, περιλαμβανομένου και του εγγυητή η διακοπή της παραγραφής της απαιτήσεως του Δημοσίου ως προς ένα εξ αυτών ενεργεί και κατά των λοιπών.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου οι κατά τις γενικές διατάξεις λόγοι διακοπής της παραγραφής ισχύουν και για τις απαιτήσεις του Δημοσίου...».

Προσωπική ευθύνη του Δημοτικού ταμιά για να μην υποπέσει σε παραγραφή η απαίτηση του ΟΤΑ

Σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 3 του ΠΔ/τος 774/1980 οριοθετείται έναντι του Ελεγκτικού Συνεδρίου η ευθύνη των δημοσίων υπολόγων και η ευθύνη που υπέχουν οι Δημοτικοί ταμίες για την ακριβή είσπραξη των βεβαιωθέντων δημοσίων εσόδων, εφ' όσον εκ του νόμου δεν λογοδοτούν αυτοί προς άλλην Αρχήν.

3. Όργανα είσπραξης των εσόδων των ΟΤΑ – Ταμειακή υπηρεσία

Σύμφωνα με τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 48 παρ. 1, 54 παρ. 1 και 58 παρ. 1 του ΒΔ/τος 17/5-15/6/1959 για τους Δήμους που έχουν δική τους ταμειακή υπηρεσία η ευθύνη είσπραξης των εσόδων ανήκει στον ειδικό ταμιά και στους υπαλλήλους που τους έχουν ανατεθεί καθήκοντα εισπράκτορα.

Για τους ΟΤΑ που δεν έχουν συστήσει δική τους ταμειακή υπηρεσία, η ταμειακή υπηρεσία διεξάγεται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων δια των

ΔΟΥ με υπαλλήλους που διατίθενται από τον οικείο ΟΤΑ (άρθρο 27 παρ. 1 Ν. 3202/2003).

Σύμφωνα με το άρθρο 23 του Ν. 2539/1997 όμοροι Δήμοι και Κοινότητες είναι δυνατόν να συστήσουν κοινή ταμειακή υπηρεσία κατόπιν συμβάσεως διαδημοτικής συνεργασίας (άρθρο 222 ΔΚΚ).

Τέλος σύμφωνα με ρητή διάταξη του Ν. 3274/2004 όλοι οι Δήμοι πληθυσμού άνω των 5000 κατοίκων έχουν υποχρέωση από 1/1/2005 σύστασης και λειτουργίας ίδιας ταμειακής υπηρεσίας.

4. Διαδικασία είσπραξης εσόδων

Κατ' άρθρο 167 του νέου ΔΚΚ Ν. 3463/2006 : « Για την είσπραξη εσόδων των ΟΤΑ εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του ΚΕΔΕ (ΝΔ 356/1974) με την επιφύλαξη των διατάξεων του ως άνω άρθρου».

«... Σχετικές και οι διατάξεις των άρθρων 70 και 71 του ΒΔ/τος 24-9/20-10-1958, των άρθρων 3-5 και 52-59 του ΒΔ/τος 17-5/15-6-1959 και οι διατάξεις του ΠΔ/τος 18/1989 και ΠΔ/τος 3/1992.

α) Μετά τη βεβαίωση των εσόδων κατά την έννοια του άρθρου 3 του ΒΔ/τος 17-5/15-6-1959 (με την «ευρεία έννοια») με τη σύνταξη βεβαιωτικών καταλόγων που αποτελούν τίτλους είσπραξης, τη γνωστοποίηση αποσπάσματος στο φορολογούμενο με απόδειξη για την πιθανή άσκηση ένδικων μέσων εντός αποκλειστικής προθεσμίας 60 ημερών (άρθρο 66 Ν. 2717/1999) και την υπογραφή των βεβαιωτικών καταλόγων, (μετά την εκπνοή των νομίμων προθεσμιών για την άσκηση προσφυγής), αυτοί αποτελούν πλέον νόμιμο τίτλο είσπραξης των βεβαιωθέντων εσόδων (και η εγγραφή του σ' αυτούς είναι οριστική), αποστέλλονται στη συνέχεια στο Δημοτικό Ταμείο σε τρία αντίτυπα (ή στην αρμόδια ΔΟΥ) για είσπραξη.

Μόλις οι βεβαιωτικοί κατάλογοι περιέλθουν στο Δημοτικό Ταμείο, ο δημοτικός ταμίας ελέγχει αυτούς και εκδίδει μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από την παραλαβή των καταλόγων, τριπλότυπο «**αποδεικτικό παραλαβής εισπρακτέων εσόδων**». Για κάθε βεβαιωτικό κατάλογο εκδίδεται ξεχωριστό αποδεικτικό παραλαβής εισπρακτέων εσόδων στο οποίο αναγράφονται τα στοιχεία της περιληπτικής κατάστασης που συνοδεύει τον κατάλογο, καθώς και το είδος και ο αριθμός του τίτλου και οι κωδικοί αριθμοί του προϋπολογισμού εσόδων του Δήμου.

Στη συνέχεια ο Δημοτικός ταμίας καταχωρεί στο Βιβλίο Εισπρακτέων Εσόδων το «αποδεικτικό παραλαβής εισπρακτέων εσόδων». Ως ημερομηνία ταμειακής βεβαίωσης του βεβαιωτικού καταλόγου θεωρείται η ημερομηνία έκδοσης του τριπλοτύπου αποδεικτικού παραλαβής εισπρακτέων εσόδων.

Οι οφειλέτες του Δήμου λαμβάνουν γνώση του χρέους των, με ατομική ειδοποίηση, η οποία αποστέλλεται από το δημοτικό ταμείο μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημέρα που ο βεβαιωτικός κατάλογος βεβαιώθηκε στο ταμείο (ταμειακή υπηρεσία).

Η ατομική ειδοποίηση πρέπει να περιλαμβάνει (άρθρο 4 ΚΕΔΕ) όλα τα στοιχεία του οφειλέτη, τον ΑΦΜ του, το είδος και το ποσό του χρέους, το οικονομικό έτος στο οποίο ανάγεται το χρέος, τον αριθμό και την ημερομηνία του τριπλοτύπου αποδεικτικού παραλαβής των εισπρακτέων και την ημερομηνία πληρωμής του χρέους. Αν το χρέος καταβάλλεται κατά το νόμο σε δόσεις, αναγράφονται αναλυτικά οι δόσεις και η ημερομηνία πληρωμής κάθε μιας από αυτές.

Η μη αποστολή ατομικής ειδοποίησης ή η αποστολή ατομικής ειδοποίησης που έχει ατέλειες στα στοιχεία της, έχει ως συνέπεια την πειθαρχική ευθύνη του δημοτικού ταμεία (ΣΤΕ 3214/1999).

Δεν αποστέλλεται ατομική ειδοποίηση σε οφειλέτες που η βεβαίωση σε βάρος τους στηρίζεται σε συμβάσεις, δικαστικές ή διοικητικές αποφάσεις που ορίζουν ρητά τον χρόνο πληρωμής του χρέους.

Μετά τις ενέργειες αυτές (ταμειακή βεβαίωση και αποστολή ατομικής ειδοποίησης) ο δημοτικός ταμίας παραδίδει με απόδειξη αποσπάσματα ή αντίγραφα των βεβαιωτικών καταλόγων στους εισπράκτορες, προκειμένου αυτοί να επιμεληθούν της είσπραξης.

Με τις διατάξεις του άρθρου 27 παρ. 2 Ν. 3202/2003 (άρθρο 167 παρ. 3 Ν. 3463/2006) ορίζεται ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών ΕσΔΔΑ και Οικονομίας και Οικονομικών θα καθοριστούν τα όρια των οφειλών τους προς τους ΟΤΑ, μέχρι τα οποία αμελείται η ταμειακή βεβαίωσή τους και η λήψη αναγκαστικών μέτρων είσπραξης.

Με τις διατάξεις της με αριθμό 1114260/6631-26/0016/ΠΟΛ 1383/2002 απόφασης του Υπουργού οικονομικών ορίζεται για το Δημόσιο, ότι για τους τίτλους είσπραξης των οποίων το ποσό δεν υπερβαίνει τα 27 ευρώ, αμελείται η ταμειακή βεβαίωση. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει για τους ΟΤΑ.

Ο δημοτικός ταμίας εκτός από τις ατομικές ειδοποιήσεις βεβαιωμένων οφειλών, οφείλει να αποστέλλει ειδικές προσκλήσεις, σύμφωνα με τον ΚΕΔΕ και να καλεί τους οφειλέτες του Δήμου να εξοφλήσουν τις οφειλές τους που κατέστησαν ληξιπρόθεσμες, ορίζοντας αντίστοιχη ημερομηνία εξόφλησης, πριν εφαρμόσει σε βάρος τους τα προβλεπόμενα από το νόμο αναγκαστικά μέτρα είσπραξης.

β) Εξαίρεση της είσπραξης βάση βεβαιωτικού καταλόγου, επιτρέπεται μόνο για τα έσοδα τα οποία εισπράττονται ταυτόχρονα με την υποβολή της δήλωσης του υποχρέου, πριν περιέλθουν στο ταμείο οι σχετικοί τίτλοι βεβαίωσης ή για τα έσοδα των οποίων η βεβαίωση και η είσπραξη συμπίπτουν. Η βεβαίωση των εσόδων αυτών κατά τα άρθρα 5 και 53 του ΒΔ/τος 17-5/15-6-1959, που εισπράττονται χωρίς τίτλο είσπραξης, συνιστά την οίκοθεν βεβαίωση.

Όταν κάποιος έσοδος δεν έχει βεβαιωθεί (δεν έχουμε δηλαδή τίτλο είσπραξης) και ο φορολογούμενος προσέρχεται να το πληρώσει αποδεχόμενος το ποσό που έχει υπολογίσει με βάση στοιχεία το γραφείο εσόδων του Δήμου, είτε δηλώνοντας ο ίδιος τα στοιχεία που απαιτούνται για τον υπολογισμό της οφειλής του, είτε προσκομίζοντας έκθεση παράβασης με την οποία του επιβλήθηκε

αυτοτελές πρόστιμο, η βεβαίωση γίνεται με την έκδοση Υπηρεσιακού Βεβαιωτικού Σημειώματος (άρθρο 5 ΒΔ/τος 17-5/15-6-1959).

Το Υπηρεσιακό Βεβαιωτικό Σημείωμα εκδίδεται από το γραφείο εσόδων (ή άλλου επιπέδου αρμόδια υπηρεσιακή μονάδα), είναι τριπλότυπο και μετά την υπογραφή του από τον αρμόδιο για τη βεβαίωση υπάλληλο και τον προϊστάμενο της οικονομικής υπηρεσίας, προσκομίζεται από τον οφειλέτη στον εισπράκτορα του Δήμου για την είσπραξη του αντίστοιχου ποσού.

Στο τέλος κάθε ημέρας ή στο τέλος κάθε μήνα, συντάσσεται βεβαιωτική κατάσταση με βάση τα Υπηρεσιακά Βεβαιωτικά Σημειώματα, όπου εμφανίζονται τα έσοδα κατά Κωδικό Αριθμό και στην οποία πιστώνονται οι οφειλέτες με τη σημείωση δίπλα σε κάθε εγγραφή Υπηρεσιακού βεβαιωτικού Σημειώματος των αντίστοιχων διπλοτύπων είσπραξης. Η κατάσταση αυτή αποστέλλεται στο Δημοτικό Ταμείο για την επαλήθευση των στοιχείων αυτής.

Ο δημοτικός ταμίας μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από την παραλαβή της βεβαιωτικής κατάστασης των οίκοθεν εισπραχθέντων εσόδων, εκδίδει τριπλότυπο αποδεικτικό παραλαβής εισπραχθέντων οίκοθεν εσόδων και καταχωρεί αυτά στα ταμειακά βιβλία (ταμειακή βεβαίωση).

γ) Η είσπραξη των εσόδων από το δημοτικό ταμιά και τους εισπράκτορες, ενεργείται αποκλειστικά με την έκδοση των προβλεπόμενων από τα άρθρα 54 και 55 του ΒΔ/τος 17-5/15-6-1959 διπλοτύπων και γραμματίων είσπραξης τα οποία θεωρούνται από τον προϊστάμενο της οικονομικής υπηρεσίας. Για τη διάκριση των παραστατικών είσπραξης που εκδίδουν οι δημοτικοί ταμίες και οι εισπράκτορες, τα εκδιδόμενα από τους δημοτικούς ταμίες ονομάζονται «Γραμμάτια Είσπραξης» και τα εκδιδόμενα από τους δημοτικούς εισπράκτορες ονομάζονται «Διπλότυπα Είσπραξης». Κάθε είσπραξη για λογαριασμό του Δήμου θεωρείται μη γενόμενη, αν δεν εκδοθεί από τον αρμόδιο δημοτικό ταμιά ή εισπράκτορα, νόμιμο αποδεικτικό σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 56 του ΒΔ/τος 17-5/15-5-1959. Ο δημοτικός ταμίας ή εισπράκτορας που εκδίδει απόδειξη χειρόγραφη ή έντυπη, αλλά παράτυπη, διώκεται πειθαρχικά και ποινικά για υπεξαίρεση.

Τα Διπλότυπα Είσπραξης πρέπει να περιέχουν όλα τα στοιχεία που ορίζει το άρθρο 55 του ΒΔ/τος 17-5/15-5-1959. Επιπλέον τα Διπλότυπα Είσπραξης που εκδίδονται μηχανογραφικά, πέρα από τον αύξοντα αριθμό (Α/Α) κάθε διπλοτύπου που εκδίδεται κατά την είσπραξη, πρέπει να φέρουν προεκτυπωμένο στο έντυπο της είσπραξης ΑΡΙΘΜΟ ΘΕΩΡΗΣΗΣ κατά ανοδική αριθμητική κλίμακα. Κάθε απόκλιση μεταξύ Α/Α Διπλοτύπου Είσπραξης και Αριθμού Θεώρησης είναι ελεγκτέα.

Οι οφειλές προς τους Δήμους πληρώνονται υποχρεωτικά με επιταγές που εκδίδονται απευθείας σε διαταγή του Δήμου από αναγνωρισμένη τράπεζα κατά τις διατάξεις του ΑΝ 1819/1951 όπως ισχύουν σήμερα. Οι διατάξεις του ΑΝ 1819/1951 ισχύουν και για τους ΟΤΑ, κατά την πρόβλεψη του άρθρου 27 παρ. 2 Ν. 3202/2003 και του άρθρου 167 παρ. 2 του νέου ΔΚΚ (Ν. 3463/2006). Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται οι κατηγορίες οφειλών και τα ποσά μέχρι τα οποία η πληρωμή των οφειλών μπορεί να γίνεται με μετρητά. Τραπεζικές επιταγές που εκδίδονται από τους υπόχρεους προς πληρωμή (προσωπικές επιταγές) γίνονται δεκτές μόνο κατά την κρίση του δημοτικού ταμιά (άρθρο 57 ΒΔ/τος 17-5/15-6-1959).

Με την υπ' αριθμ. 1010195/531/0016/ΠΟΛ 1015/31-1-2005 Απόφαση του υπουργού Οικονομίας και οικονομικών (ΦΕΚ 206Β/17-2-2005), που εκδόθηκε κατά τις διατάξεις του ΑΝ 1819/1951, ορίζεται ότι οφειλές από οποιαδήποτε αιτία:

- από εταιρείες ή ενώσεις προσώπων που ασκούν επιχείρηση ή επάγγελμα, καθώς και από φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιτήδευμα, κατά τις διατάξεις του ΚΒΣ, καταβάλλονται υποχρεωτικά με επιταγές, εφόσον το προς καταβολή ανά ημέρα ποσό υπερβαίνει συνολικά τα πεντακόσια (500,00) ευρώ.

- τα λοιπά φυσικά ή νομικά πρόσωπα, καταβάλλουν τις οφειλές τους υποχρεωτικά με επιταγές, εφόσον το προς καταβολή ανά ημέρα ποσό υπερβαίνει συνολικά τα χίλια (1000,00) ευρώ.

Η ρύθμιση αυτή για την αύξηση των συναλλαγών με επιταγές, σύμφωνα με την ανωτέρω Υπουργική Απόφαση, έχει ως σκοπό τη μείωση των κινδύνων κλοπής και ληστείας τόσο κατά τη μεταφορά των χρημάτων, όσο και κατά την ώρα της συναλλαγής και την ελαχιστοποίηση του κινδύνου διακίνησης πλαστών χαρτονομισμάτων.

Ακύρωση Διπλοτύπων Είσπραξης ενεργείται ύστερα από πράξη που συντάσσεται επί του ακυρωμένου διπλοτύπου, στην οποία αναφέρεται ο λόγος ακύρωσης. Η πράξη ακύρωσης υπογράφεται από τον εισπράκτορα και τον πληρωτή και θεωρείται από τον δημοτικό ταμία. Το ακυρούμενο διπλότυπο προσαρτάται στο αντίστοιχο στέλεχος και υποβάλλεται στο Ελεγκτικό Συνέδριο, μαζί με τα λοιπά δικαιολογητικά του απολογισμού (άρθρο 55 παρ. 2 ΒΔ/τος 17-5/15-6-1959).

Οι δημοτικοί εισπράκτορες υποχρεούνται να παραδίδουν στο δημοτικό ταμία τις εισπράξεις την ημέρας, μαζί με τα χρησιμοποιούμενα από αυτούς βιβλία Διπλοτύπων Είσπραξης και τα καταρτιζόμενα εις διπλούν αποσπάσματα από τα στελέχη των Διπλοτύπων Είσπραξης και εις τριπλούν για τα οίκοθεν εισπραχθέντα (άρθρο 58 παρ. 1,3,4 ΒΔ/τος 17-5/15-6-1959). Η μη απόδοση των εισπράξεων δημιουργεί έλλειμμα στη διαχείριση του ΟΤΑ και καταλογίζεται ο αρμόδιος υπάλληλος εισπράξης ως υπόλογος (Αποφ. 1431/2003 IV τμ. Ελ.Συν.).

Κατά την παράδοση των εισπράξεων από τους εισπράκτορες, εκδίδεται από τον δημοτικό ταμία και παραδίδεται σε αυτούς Γραμμάτιο Παραλαβής «τακτοποιητέες εισπράξεις» και συντάσσεται πίσω από το στέλεχος του τελευταίου χρησιμοποιηθέντος Διπλοτύπου Είσπραξης σχετική πράξη που υπογράφεται από το δημοτικό ταμία και εισπράκτορα (άρθρο 58 παρ. 2 ΒΔ/τος 17-5/15-6-1959).

Στη συνέχεια ο δημοτικός ταμίας ελέγχει τα παραδοθέντα στοιχεία από τους εισπράκτορες. Ο έλεγχος συνίσταται στην επαλήθευση του αθροίσματος των εισπράξεων που πραγματοποιήθηκαν με τα Διπλότυπα Είσπραξης προς το συνολικό άθροισμα που εμφανίζεται στην ανακεφαλαίωση των αποσπασμάτων και στη συμφωνία κάθε στελέχους με την εγγραφή του στο απόσπασμα των στελεχών. Μετά τον έλεγχο ο δημοτικός ταμίας πιστώνει τους πληρώσαντες οφειλέτες στους βεβαιωτικούς καταλόγους και η ενέργεια αυτή επιβεβαιώνεται στο καθένα των αντίστοιχων αποσπασμάτων. Προκειμένου για εισπράξεις από μη βεβαιωμένα έσοδα επιμελείται την Οίκοθεν Ταμειακή Βεβαίωση αυτών με την έκδοση τριπλοτύπου αποδεικτικού παραλαβής εισπρακτέων εσόδων (άρθρο 59 ΒΔ/τος 17-5/15-6-1959).

Μετά τις εργασίες αυτές ο δημοτικός ταμίας εισάγει τις εισπράξεις στο ταμείο του Δήμου με την έκδοση Γραμματίου Είσπραξης, χρεώνοντας έτσι τη διαχείριση αυτού σε πίστωση του λογαριασμού «τακτοποιητέες εισπράξεις» με σύνταξη πράξης στην πίσω όψη του γραμματίου παραλαβής από τον εισπράκτορα «τακτοποιητέες εισπράξεις» στην οποία αναγράφονται οι αριθμοί και τα ποσά των εκδοθέντων Γραμματίων Είσπραξης. Στη συνέχεια ενημερώνει το βιβλίο του ταμείου με την καταχώριση των Γραμματίων εισπράξης στο Ημερολόγιο Εσόδων, στο Καθολικό Εσόδων και στο βιβλίο Τρεχούμενων Λογαριασμών.

Με τις διατάξεις του άρθρου 24 του Ν. 1080/1980 ορίζεται ότι για τη διασφάλιση της κανονικής καταβολής των αποδοχών του προσωπικού του Δήμου, παρακρατείται με προσωπική ευθύνη του δημοτικού ταμιά, από τα εισπραττόμενα κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους έσοδα του Δήμου, εκτός των εκτάκτων ειδικευμένων εσόδων, ποσό που αντιστοιχεί στις αποδοχές ενός διμήνου, το οποίο χρησιμοποιεί αποκλειστικά για την πληρωμή της μισθοδοσίας αυτού. Το ποσό αυτό ανανεώνεται διαρκώς από τα εισπραττόμενα κατά τη διάρκεια του έτους έσοδα, ώστε το χρηματικό υπόλοιπο (διαθέσιμα) να μην είναι μικρότερο από το ύψος των αποδοχών (2) μηνών. Αφού ο δημοτικός ταμίας έχει διασφαλίσει τις αποδοχές του προσωπικού κατά τα ανωτέρω, προέρχεται στην πληρωμή άλλων δαπανών...» (ιδε «ΠΕΡΙ ΕΣΟΔΩΝ ΤΩΝ ΟΤΑ» εκδ. 2006 Κ. Νικολόπουλου Δ/ντη ΟΤΑ σελ. 271-275).

5. Διαγραφή χρεών άρθρο 174 ΔΚΚ

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 174 (Ν. 3463/2006 ΔΚΚ):

« 1. Κάθε είδους χρέη προς τους Δήμους και τις Κοινότητες διαγράφονται ολόκληρα ή εν μέρει:

α) Όταν οι οφειλέτες απεβίωσαν χωρίς να αφήσουν περιουσία ή οι κληρονόμοι τους αποποιήθηκαν την κληρονομιά.

β) Όταν οι οφειλέτες δεν έχουν καθόλου περιουσία και η επιδίωξη της είσπραξης δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα επί τρία χρόνια, αφότου έληξε η χρήση κατά την οποία βεβαιώθηκαν.

γ) Όταν οι οφειλέτες δεν έχουν περιουσία και είναι αγνώστου διαμονής, εφόσον οι προσπάθειες, που έγιναν επί μία τριετία για την ανεύρεση της διαμονής τους, δεν έφεραν αποτέλεσμα, και

δ) Όταν η εγγραφή στους οριστικούς βεβαιωτικούς καταλόγους δημοτικών ή κοινοτικών φόρων, τελών, δικαιωμάτων και εισφορών έγινε κατά τρόπο προφανώς λανθασμένο ως προς τη φορολογητέα ύλη ή το πρόσωπο του φορολογουμένου ή όταν έγινε λανθασμένη πολλαπλή εγγραφή για το ίδιο είδος εσόδου και για το ίδιο πρόσωπο.

2. Η διαγραφή των χρεών γίνεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου.

3. Στους Δήμους και στις Κοινότητες που έχουν δική τους ταμειακή υπηρεσία, το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο με αιτιολογημένη απόφασή του, μπορεί να απαλλάσσει τους οφειλέτες από τις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, εφόσον η εκπρόθεσμη καταβολή οφείλεται:

α) στη μη επίδοση της ατομικής ειδοποίησης,

β) σε οικονομική αδυναμία που προήλθε από γεγονότα ανωτέρας βίας,

γ) σε υπαιτιότητα της υπηρεσίας.

Η απόφαση του συμβουλίου εκδίδεται ύστερα από αίτηση του οφειλέτη. Στις περιπτώσεις α' και γ' απαιτείται και η γνώμη της ταμειακής υπηρεσίας.

Ερμηνεία – Νομολογία :

1. Με την παρ. 3 του παρόντος άρθρου ενσωματώθηκε ουσιαστικά στο άρθρο 235 του προϊσχύσαντος Δ.Κ.Κ. (όπως αυτό ουσιαστικά αυτούσιο μεταφέρθηκε στο νέο Δ.Κ.Κ.) η παρ. 4 άρθρου 28 του Ν. 3202/2003 (ΦΕΚ Α' 284/11.10.2003), με την οποία είχε αρχικά προβλεφθεί η περίπτωση διαγραφής χρεών από προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής στους Ο.Τ.Α., οι οποίοι έχουν δική τους ταμειακή υπηρεσία, για τις περιπτώσεις εκείνες που περιοριστικά αναφέρονται στο νόμο. Για τη διαγραφή αυτού του είδους των χρεών απαιτείται αιτιολογημένη απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου και γνώμη της ταμειακής υπηρεσίας στις περιπτώσεις α' και γ'.
1. Με το άρθρο αυτό, θεσπίζεται ειδική διαδικασία επίλυσης διαφορών δημοτών και Ο.Τ.Α. που αφορούν χρέη από τέλη, δικαιώματα κτλ., η οποία είναι ανεξάρτητη από τη διαδικασία που ακολουθείται ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων κατόπιν σχετικής προσφυγής του οφειλέτη δημότη.
2. Στο άρθρο 82 του Κ.Ε.Δ.Ε., προβλέπεται η δυνατότητα για τη διαγραφή, εν όλω ή εν μέρει, χρεών προς το Δημόσιο με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ή του αρμοδίου οργάνου αποκεντρώσεως μετά από σύμφωνη γνώμη των αρμοδίων Επιτροπών, μεταξύ άλλων, και για χρέη που οφείλονται από απόρους οφειλέτες. Προϋποθέσεις για τη διαγραφή του χρέους στην περίπτωση αυτή είναι: α) η απορία να τεκμαίρεται από έγγραφα στοιχεία Δημοσίων Αρχών και από πιστοποιητικό απορίας που εκδίδεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του

Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και β) η είσπραξη του χρέους να μην έχει επιτευχθεί επί διετία από τη λήξη του οικονομικού έτους κατά το οποίο βεβαιώθηκε το χρέος...» (ιδε «ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ (Ν. 3463/2006 ΦΕΚ Α 114» εκδ. 2008 Πάνου Κ. Ζυγούρη σελ. 859-860).

6. Διευκολύνσεις οφειλετών (άρθρο 170 ΔΚΚ Ν. 3463/2006)

« Άρθρο 170 - Διευκολύνσεις οφειλετών

1. Στους οφειλέτες των Δήμων, των Κοινοτήτων και των νομικών τους προσώπων δημοσίου δικαίου παρέχονται οι διευκολύνσεις τμηματικής καταβολής των οφειλών τους, οι οποίες προβλέπονται από τη νομοθεσία που ισχύει για τους οφειλέτες του Δημοσίου.

2. Όπου στις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2648/1998 (ΦΕΚ Α' 238) αναφέρεται "προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας", "επιτροπή" και "Υπουργός Οικονομικών", νοούνται αντίστοιχα ο προϊστάμενος της ταμειακής υπηρεσίας του Δήμου ή της Κοινότητας, η δημορχιακή επιτροπή και το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο. Για την άσκηση της αρμοδιότητας του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου δεν απαιτείται γνωμοδότηση επιτροπής.

3. Στους οφειλέτες των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των οποίων η ταμειακή υπηρεσία διεξάγεται δια των Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.), αρμόδια όργανα για τη χορήγηση των ανωτέρω διευκολύνσεων είναι εκείνα της προηγούμενης παραγράφου.

4. Το παράβολο που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 2648/1998 (ΦΕΚ Α' 238), όπως αυτό διαμορφώνεται κάθε φορά, κατατίθεται υπέρ του Δήμου ή της Κοινότητας στην ταμειακή τους υπηρεσία και, ελλείψει αυτής, στην αρμόδια Δ.Ο.Υ..

5. Από τις ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου εξαιρούνται οι οφειλές από συμβάσεις.

Ερμηνεία – Νομολογία :

1. Σύμφωνα με το άρθρο 13 του Ν. 2648/1998 :

«Άρθρο 13 – Δικαιούχοι διευκολύνσεων τμηματικής καταβολής

1. Στους οφειλέτες των ληξιπρόθεσμων χρεών προς το Δημόσιο, σύμφωνα με τον κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων, δύναται να χορηγηθεί διευκόλυνση για την πέραν των νόμιμων προθεσμιών τμηματική καταβολή τους, εφόσον συντρέχει πραγματική οικονομική αδυναμία για την άμεση καταβολή του συνόλου των οφειλών αυτών.

2. Η διευκόλυνση τμηματικής καταβολής δεν επιδρά στην υπερημερία του οφειλέτη και στην επιβάρυνση της οφειλής με προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, ούτε στην

καταβολή ολόκληρης της οφειλής, όταν αυτή προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις, για τη διενέργεια ορισμένων πράξεων, όπως η πληρωμή των οφειλόμενων τελών κυκλοφορίας για μεταβίβαση αυτοκινήτου ή πληρωμή του επιμεριστικού φόρου κληρονομιάς για τη μεταβίβαση του ακινήτου που κληρονομήθηκε.

Οι οφειλέτες που είναι συνεπείς στην καταβολή των δόσεων της διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής που χορηγούνται από τα αρμόδια όργανα του άρθρου 14, απαλλάσσονται

α) της πληρωμής ποσοστού τριάντα στα εκατό (30%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν τα ποσά των δόσεων της διευκόλυνσης από την ημέρα χορήγησης αυτής και μετά και

β) της πληρωμής του συνόλου των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν την τελευταία δόση της διευκόλυνσης, που δεν μπορεί να υπερβαίνουν το σαράντα στα εκατό (40%) των συνολικών προσαυξήσεων της οφειλής».

2. Κατά δε το άρθρο 14 του αυτού ως άνω νόμου:

« Άρθρο 14 - Αρμόδια όργανα

1. Αρμόδια όργανα για τη χορήγηση διευκολύνσεων τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το Δημόσιο είναι: α) Ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ή του τελωνείου για βασικές οφειλές μέχρι ποσού διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ. β) Ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ή τελωνείου, μετά από γνώμη του νόμιμου αναπληρωτή του και του Προϊσταμένου του Δικαστικού Τμήματος ή του αντίστοιχου γραφείου, για βασικές οφειλές πάνω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ και μέχρι του ποσού εξακοσίων χιλιάδων (600.000) ευρώ. γ) Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών μετά από γνωμοδότηση της Επιτροπής Παροχής Διευκολύνσεων για βασικές οφειλές μεγαλύτερες των εξακοσίων χιλιάδων (600.000) ευρώ.

2. Στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Υπουργού Οικονομικών, μετά από γνωμοδότηση της ίδιας Επιτροπής, υπάγεται και η εξέταση αιτημάτων παροχής διευκόλυνσης, ανεξαρτήτως ποσού βασικής οφειλής, των ακόλουθων κατηγοριών οφειλετών: α) Επιχειρήσεων και οργανισμών του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά από τις ισχύουσες διατάξεις, καθώς και εταιριών που βρίσκονται υπό εκκαθάριση, β) Επιχειρήσεων που βρίσκονται σε κατάσταση πτώχευσης, καθώς και οφειλετών των οποίων η πτώχευση έχει περατωθεί, αλλά στην περίπτωση αυτή μόνο για τα πτωχευτικά τους χρέη, γ) Οφειλετών που ζητούν την επανεξέταση του αιτήματός τους για αύξηση του αριθμού των δόσεων της διευκόλυνσης που τους χορηγήθηκε από το αρμόδιο όργανο. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται η διάταξη του τρίτου εδαφίου του άρθρου 17 του παρόντος νόμου. Το αίτημα για την επανεξέταση πρέπει να υποβληθεί το αργότερο μέσα σε δύο (2) μήνες από την τελευταία εμπρόθεσμη πληρωμή της δόσης της προηγούμενης διευκόλυνσης και περιλαμβάνει το υπόλοιπο ποσό αυτής, καθώς και τις οφειλές που κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά το χρονικό διάστημα από τη χορήγηση της μέχρι την ημέρα υποβολής της αίτησης επανεξέτασης, δ) Οφειλετών με

αίτημα που αφορά τις διατηρούμενες σε ισχύ διατάξεις της περίπτωσης δ του άρθρου 31 του παρόντος.

3. Ως βασική οφειλή, για τον προσδιορισμό του αρμόδιου οργάνου που θα εξετάσει το αίτημα, θεωρείται το σύνολο των αρχικά βεβαιωμένων οφειλών, των υποκειμένων σε διευκόλυνση τμηματικής καταβολής κατά τον παρόντα νόμο, χωρίς τις προσαυξήσεις του άρθρου 6 του ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε., ΦΕΚ 90 Α), όπως αυτό διαμορφώνεται την ημέρα υποβολής της αίτησης διευκόλυνσης μετά από πληρωμή ή νόμιμη διαγραφή, ανεξάρτητα από το ποσό που έχει καταστεί ληξιπρόθεσμο την ημέρα αυτή (ιδε επίσης τα άρθρα 1 επ. του αυτού ως άνω νόμου)..» (ιδε «ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ (Ν. 3463/2006 ΦΕΚ Α 114)» του Πάνου Κ. Ζυγούρη εκδ. 2008 σελ. 170-173).

«... Αρμόδια όργανα για την χορήγηση διευκολύνσεων τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών είναι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 παρ. 3 Ν. 3202/2003, και του άρθρου 14 Ν. 2648/1998 (όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 14 παρ. 3 του Ν. 3193/2003):

- α) ο προϊστάμενος της ταμειακής υπηρεσίας, για βασικές οφειλές μέχρι του ποσού των 200.000,00 ευρώ
- β) η δημορχιακή επιτροπή για βασικές οφειλές μέχρι του ποσού των 600.000,00 ευρώ
- γ) το Δημοτικό Συμβούλιο για βασικές οφειλές μεγαλύτερες των 600.000,00 ευρώ.

Ως βασικές οφειλές θεωρούνται το σύνολο των βεβαιωμένων οφειλών, χωρίς τις προσαυξήσεις εκπροθέσμου καταβολής.

Η εξέταση του αιτήματος χορήγησης διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών από το αρμόδιο όργανο, ενεργείται με βάση τα κριτήρια και τους συντελεστές βαρύτητας των άρθρων 16 και 17 του Ν. 2648/1998, όπως τροποποιήθηκαν από τις διατάξεις του άρθρου 19 παρ. 6 του Ν. 2948/2001 και του άρθρου 14 παρ. 4 του Ν. 3193/2003, με βάση τα οποία καθορίζεται ο αριθμός των μηνιαίων δόσεων, οι οποίες δεν μπορούν να υπερβούν τις 26 δόσεις και η μηνιαία δόση δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 146,74 ευρώ.

Με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 3 Ν. 3296/2004 ορίζεται ότι μπορεί να χορηγηθεί τμηματική καταβολή για βασικές οφειλές μέχρι 200.000,00 ευρώ σε 48 δόσεις (εγκ. Υπ.Οικ. 1102258/7766-11/0016/ΠΟΛ 1147/22-12-2004).

Εξαιρούνται από την παροχή διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 παρ. 3 Ν. 2648/1998, οι ληξιπρόθεσμες οφειλές οι οποίες:

- α) είχαν ρυθμιστεί να καταβληθούν τμηματικά με διάταξη νόμου, χωρίς να συμμορφωθεί ο οφειλέτης
- β) είχαν συμπεριληφθεί σε προηγούμενη διευκόλυνση τμηματικής καταβολής του ίδιου υπόχρεου και δεν εξοφλήθηκαν
- γ) είχαν αναστολή πληρωμής ή αναστολή λήψης αναγκαστικών μέτρων είσπραξης με αποφάσεις διοικητικών δικαστηρίων
- δ) προέρχονται από συμβάσεις (άρθρο 27 παρ. 3 τελευταίο εδάφιο Ν. 3202/2003).

Δεν επιτρέπεται η χορήγηση στον ίδιο υπόχρεο και για την ίδια οφειλή περισσότερων των δύο (2) διευκολύνσεων. Με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 5 του Ν. 3193/2003 ορίζεται ότι μπορεί να χορηγηθεί και τρίτη διευκόλυνση τμηματικής καταβολής σε οφειλέτη που έχει απωλέσει τη δεύτερη διευκόλυνση, με την προϋπόθεση ότι ο αριθμός των δόσεων δεν μπορεί να υπερβαίνει τον εναπομείναντα αριθμό των δόσεων της δεύτερης διευκόλυνσης στην οποία δεν είχε συμμορφωθεί και η πρώτη δόση της θα είναι ίση με ποσοστό τουλάχιστον 10% της συγκεκριμένης οφειλής για την οποία δίδεται η τρίτη διευκόλυνση.

Ο οφειλέτης χάνει τα ευεργετήματα της διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής, εφόσον δεν πληρώσει τρεις (3) συνεχείς μηνιαίες δόσεις αυτής (άρθρο 18 παρ. 5 Ν. 2648/1998).

Οι οφειλέτες που είναι συνεπείς στην καταβολή των δόσεων της διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής απαλλάσσονται:

α) της πληρωμής ποσοστού 30% των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν το ποσό των δόσεων και

β) της πληρωμής του συνόλου των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν την τελευταία δόση της διευκόλυνσης, που δεν μπορεί να υπερβαίνουν το 40% των συνολικών προσαυξήσεων της οφειλής (άρθρο 14 παρ. 1 Ν. 3193/2003).

Το παράβολο που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 18 παρ. 1 Ν. 2648/1998 και το οποίο κατατίθεται υπέρ του Δήμου (άρθρο 27 παρ. 3 Ν. 3202/2003 μαζί με την αίτηση για την χορήγηση διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής, ανέρχεται στο ποσό των 15,00 ευρώ για ποσό οφειλής μέχρι 3.00,00 ευρώ, αυξανόμενο αναλογικώς, κατά 15,00 ευρώ για κάθε επιπλέον ποσό οφειλής 3.00,00 και μέχρι του ποσού των 900,00 ευρώ (άρθρο 19 παρ. 7 του Ν. 2948/2001). Για παράδειγμα για χορήγηση διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής ποσού 150.000,00 ευρώ, κατατίθεται παράβολο 750,00 ευρώ (ΚΑ εσόδου 1522)...» (ιδε «ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΩΝ ΟΤΑ» εκδ. 2006 Κ. Νικολόπουλου σελ. 286-287).

7. Αναγκαστικά μέτρα είσπραξης που πρέπει να λαμβάνουν οι ΟΤΑ (σχετικοί νόμοι ΝΔ 356/1974, άρθρο 27 παρ. 2 Ν. 3202/2003, ΠΔ 503/1985, άρθρο 167 ΔΚΚ)

Για την είσπραξη των εσόδων των ΟΤΑ εφαρμόζονται οι διατάξεις του ΚΕΔΕ (ΝΔ 356/1974) με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του άρθρου 167 ΔΚΚ.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 167 παρ. 1 ΔΚΚ τα ταμειακά όργανα των ΟΤΑ ασκούν αντιστοίχως όλες τις αρμοδιότητες που προβλέπουν οι διατάξεις του ΚΕΔΕ. Έτσι όπου στις διατάξεις του ΚΕΔΕ αναφέρεται «Δ/ντης Δημοσίου Ταμείου» νοείται ο ειδικός δημοτικός ταμίας ή ο προϊστάμενος της ταμειακής υπηρεσίας του ΟΤΑ.

Τα αναγκαστικά μέτρα συνίστανται:

- α) Σε κατάσχεση κινητών εις χείρας του οφειλέτη είτε εις χείρας τρίτου
- β) κατάσχεση ακινήτων
- γ) Προσωπική κράτηση (άρθρο 9 ΝΔ 356.1974 εν συνδυασμω με το άρθρο 33 του Ν. 3220/2004) (ιδέ κατωτέρω το ζήτημα της προσωπικής κράτησης όπως διαμορφώθηκε νομολογιακά).

Αντισυνταγματικότητα της προσωποκράτησης για χρέη προς το Δημόσιο

Σύμφωνα με την πρόσφατη νομολογία του ΣτΕ, η προσωπική κράτηση ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης κατά των οφειλετών του Δημοσίου και των ΝΠΔΔ αντίκειται στα άρθρα 2 παρ. 1 και 5 παρ. 3 του Συντάγματος.

Το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση αυτή είχε ήδη γίνει με την ΣτΕ ολ. 2858/2003 που έκρινε -επικαλούμενο την σύμφωνη με το Σύνταγμα ερμηνεία των οικείων διατάξεων- ότι μετά την εισαγωγή του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, η προσωπική κράτηση επιτρέπεται μόνο για το Δημόσιο (ΔΟΥ, Τελωνεία) όχι όμως και για ΝΠΔΔ όπως το ΙΚΑ.

Συγκεκριμένα, το ΣτΕ έκρινε ότι εκ των άρθρων 231-233 του Κώδικος Διοικητικής Δικονομίας προκύπτει ότι «δια του νόμου τούτου ερυθμίσθησαν κατά τρόπον πλήρη και αποκλειστικόν τόσο αι ουσιαστικά όσο και αι δικονομικά προϋποθέσεις επιβολής του μέτρου της προσωπικής κρατήσεως, η οποία εφεξής επιτρέπεται μόνον προκειμένου περί απαιτήσεων του Δημοσίου, όχι δε και των λοιπών ν.π.δ.δ., ως το ΙΚΑ. Τούτο προκύπτει σαφώς εκ της γραμματικής διατυπώσεως των άρθρων 231 παρ. 1, 232 και 233 του ΚΔΔ, τα οποία είναι στενώς ερμηνευτέα, υπό το φως των άρθρων 5 παρ. 3 του Συντάγματος και 7 της ΕΣΔΑ, εν όψει της στερήσεως του ατομικού δικαιώματος της προσωπικής ελευθερίας που επάγεται δια τον οφειλέτην η επιβολή του μέτρου. Κατά συνέπειαν, μετά την έναρξιν ισχύος του Κώδικος Διοικητικής Δικονομίας (17.7.1999) κατηργήθησαν αι διατάξεις του ν. 1867/89, ως είχαν τροποποιηθεί μετάγενεστέρως, δια των οποίων προεβλέπετο η δυνατότης επιβολής προσωπικής κρατήσεως και δια χρέη προς το ΙΚΑ, διετηρήθη δε το μέτρον τούτο μόνον ως προς το Δημόσιον».

Το ζήτημα του επιτρεπτού της προσωπικής κράτησης για χρέη προς το Δημόσιο μετά την διακύμανση της νομολογίας και την έντονη κριτική της θεωρίας επιλύθηκε οριστικά με την ΣτΕ ολ. 250/2008 που έκρινε ανεπίτρεπτο το

μέτρο της προσωπικής κράτησης, ως αντικείμενο στα άρθρα 2 παρ. 1 και 5 παρ. 3 του Συντάγματος.

Συγκεκριμένα, το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο έκρινε ότι «Το μέτρο της προσωπικής κρατήσεως διαφέρει των γνησίων μέσων εκτελέσεως (κατάσχεση κ.λπ.), τα οποία συνιστούν άμεση επέμβαση του Δημοσίου στην περιουσία του οφειλέτη προς είσπραξη του προς αυτό χρέους, διότι αποτελεί μέτρο καταναγκασμού όχι επί της περιουσίας, αλλά επ' αυτού τούτου του προσώπου του οφειλέτη, προκειμένου να εξαναγκασθεί αυτός στη διά παντός μέσου καταβολή του οφειλομένου χρέους. Τούτο όμως είναι συνταγματικώς ανεπίτρεπτο, ως αντικείμενο στα άρθρα 2 παρ. 1 και 5 παρ. 3 του Συντάγματος.

Τούτο δε διότι πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας είναι, κατά τα ανωτέρω άρθρα, ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου, πυρήνας της οποίας είναι η προσωπική ελευθερία. Και ναι μεν το Σύνταγμα ανέχεται τη στέρηση της προσωπικής ελευθερίας, υπό την προϋπόθεση όμως ότι η στέρηση αυτή είναι λογικώς αναγκαία για την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος, χάριν του οποίου επιβάλλεται.

Τέτοιοι λόγοι δημοσίου συμφέροντος, δικαιολογούντες την επιβολή των στερητικών της ελευθερίας ποινών είναι οι προβλεπόμενοι υπό του ποινικού δικαίου, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται άλλωστε, το ποινικό αδίκημα της παραβίασεως της προθεσμίας καταβολής των βεβαιωμένων και ληξιπροθέσμων χρεών προς το Δημόσιο και τα ν.π.δ.δ. (άρθρ. 25 ν. 1882/1990 - φ. 43 - όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 23 παρ. 1 ν. 2523/1997, φ. 179). Είναι, όμως, όλως διάφορο το θέμα της στέρσεως της προσωπικής ελευθερίας, όχι ως ποινής για αποδοκιμαστέα κοινωνική συμπεριφορά, αλλ' ως διοικητικού μέτρου, αποβλέποντος στην άσκηση πίεσεως προς εξόφληση χρέους με χρήματα, τα οποία δεν έχει ή δεν δύναται το Δημόσιο να αποδείξει ότι έχει ο οφειλέτης. Υπό το πρίσμα τούτο, δεν υφίσταται καν θέμα εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας, διότι αυτή προϋποθέτει ότι τόσο ο σκοπός, όσον και τα χρησιμοποιούμενα προς επίτευξη αυτού μέσα είναι, κατ' αρχήν, θεμιτά, οπότε και ερευνάται, περαιτέρω, η μεταξύ των σχέση σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Το μέτρο, όμως, της προσωπικής κρατήσεως απαγορεύεται καθ' εαυτό σε κάθε περίπτωση ως αντικείμενο στο Σύνταγμα (άρθρ. 2 παρ. 1 και 5 παρ. 3), κατά τα προεκτεθέντα και, για τον λόγον αυτόν, οι διατάξεις των άρθρων 1 επόμενου του ν. 1867/1989, όπως ο νόμος αυτός τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τα άρθρα 46 του ν. 2065/1992 και 33 του ν. 2214/1994 δεν είναι εφαρμοστέες».

Η διαδικασία κατάσχεσης κινητών και ακινήτων ρυθμίζεται από τις διατάξεις του άρθρων 10-62 του ΚΕΔΕ όπως ισχύουν:

**«Άρθρον 10 - Ενέργεια κατασχέσεως κινητών εις χείρας
του οφειλέτου**

1. Η κατάσχεσις κινητών εις χείρας του οφειλέτου ενεργείται τη εγγράφω παραγγελία του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου, περιεχούσης τα στοιχεία του οφειλέτου, το είδος και το ποσόν της οφειλής, υπό δικαστικού επιμελητού, ή υπαλλήλου του Δημοσίου Ταμείου, επί παρουσία ενός ενηλίκου μάρτυρος. Εν αρνήσει του προσκληθέντος μάρτυρος, ο εντεταλμένος διά την κατάσχεσιν ενεργεί μόνος, διώκεται δε ο αρνούμενος κατά το άρθρον 169 του Ποινικού Κώδικος.

Προκειμένου περί εσόδων η είσπραξις των οποίων ανατέθη εις τον Ταμιακόν υπάλληλον δύναται ούτος, εκτός έδρας του Δημοσίου Ταμείου, να ενεργήση κατάσχεσιν κινητών και οίκοθεν, εκτός εάν περί του εναντίου υπάρχη ρητή έγγραφος εντολή του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου.

2. Περί της κατασχέσεως συντάσσεται παρουσία των συμπραττόντων και του τυχόν παρόντος οφειλέτου έκθεσις περιγράφουσα συνοπτικώς τα κατασχεθέντα, αναφέρουσα την, κατ' εκτίμησιν του ενεργούντος την κατάσχεσιν, αξίαν αυτών και περιέχουσα:

α) τον τόπον και τον χρόνον της κατασχέσεως.

β) Τον αριθμόν και την χρονολογίαν της παραγγελίας κατασχέσεως ως και το ονοματεπώνυμον του παραγγέλοντος Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου.

γ) Το όνομα, επώνυμον, όνομα πατρός, εκάστου των συμπραττόντων προσώπων.

δ) Το συνολικόν ποσόν του χρέους του οφειλέτου ως τούτο αναγράφεται εν τη παραγγελία κατασχέσεως.

3. Μετά το πέρας της κατασχέσεως ο ενεργών την κατάσχεσιν, αναγιγνώσκει την έκθεσιν εις τα συμπράττοντα πρόσωπα και τον τυχόν παρόντα οφειλέτην.

4. Εάν η εκτίμησις της αξίας των κατασχομένων κινητών απαιτή ειδικάς γνώσεις, δύναται ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου να διορίση πραγματογνώμονα όστις χρησιμεύει και ως μάρτυς.

5. Η έκθεσις κατασχέσεως υπογράφεται υπό του ενεργήσαντος την κατάσχεσιν, του μάρτυρος και του τυχόν παρόντος και θέλοντος να υπογράψη οφειλέτου, παραδίδεται δε ή αποστέλλεται εντός δύο ημερών από της διενεργείας της κατασχέσεως εις τον επισπεύδοντα Διευθυντήν του Ταμείου.

6. Αντίγραφον της εκθέσεως παραδίδεται άμα τη κατασχέσει υπό του κατασχόντος, επί πειθαρχική ποινή και αποζημιώσει υπέρ του Δημοσίου, προς τον τυχόν παρόντα οφειλέτην ή επιδίδεται προς αυτόν εντός τεσσάρων ημερών από της ημέρας της κατασχέσεως, εφ' όσον ούτος ήτο απών. Η προθεσμία επιδόσεως παρεκτείνεται επί οκτώ ημέρας διά τους κατοικούντας εκτός της περιφερείας του Πρωτοδικείου του τόπου της κατασχέσεως.

Εάν ο καθ' ου η κατάσχεσις είναι παρών και αρνήται να παραλάβη το αντίγραφον της εκθέσεως κατασχέσεως, συντάσσεται και υπογράφεται περί τούτου πράξις υπό του κατασχόντος παρά πόδας της εκθέσεως κατασχέσεως.

7. Αντίγραφον της εκθέσεως επιδίδεται ωσαύτως εντός οκτώ ημερών από της κατασχέσεως εις το Ειρηνοδίκην του τόπου της κατασχέσεως. Ο Ειρηνοδίκης υποχρεούται να καταχωρίση περίληψιν της εκθέσεως εις ειδικόν βιβλίον μετ' αλφαβητικού των καθ' ων η κατάσχεσις ευρετηρίου.

Άρθρον 11-Εξουσία ενεργούντος κατάσχεσιν κινητών εις χείρας του οφειλέτου

1. Ο ενεργών την κατάσχεσιν έχει την εξουσίαν, εφ' όσον ο σκοπός της αναγκαστικής εκτελέσεως απαιτεί τούτο, να εισέρχεται εις την οικίαν ή εις πάντα έτερον χώρον ευρισκόμενον εν τη κατοχή του καθ' ου η εκτέλεσις, να ανοίγη τας θύρας και να προβαίη εις ερεύνας, ως και να ανοίγει κεκλεισμένα έπιπλα, σκεύη, ή δοχεία.

2. Ο ενεργών την κατάσχεσιν δύναται να ζητή την συνδρομήν της αρμοδίας διά την τήρησιν της τάξεως Αρχής η οποία υποχρεούται να παρέχη την συνδρομήν ταύτην.

3. Κατά την διάρκειαν της νυκτός, τας Κυριακάς και τας νόμω εξαιρετέας ημέρας δεν δύναται να επιβληθή κατάσχεσις κινητών εις χείρας του οφειλέτου πλην αν το μέτρον λαμβάνεται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8 του παρόντος οπότε παρίσταται ως μάρτυς αντί του ενηλικου προσώπου, Δήμαρχος ή Πρόεδρος Κοινότητος ή Δημοτικός ή Κοινοτικός Σύμβουλος ή δημόσιος υπάλληλος ή αστυνομικόν όργανον.

Άρθρον 12 - Πλείονες κατασχέσεις

Οιαδήποτε προγενεστέρα κατάσχεσις του Δημοσίου ή τρίτων δεν εμποδίζει την κατά το άρθρον 10 του παρόντος κατάσχεσιν, ουδέ η παρά του Δημοσίου επιβληθείσα κατάσχεσις εμποδίζει την παρ' άλλων τοιαύτην.

Η αναγγελία οιοιδήποτε δεν τεκμηριοί παραίτησιν εκ της κατασχέσεως.

Κατά τας περιπτώσεις ταύτας εις απόληψιν δικαιωμάτων και εξόδων εκτελέσεως δικαιούται, φυλαττομένων των περιπτώσεων του άρθρου 22 του παρόντος Ν.Δ., μόνον εκείνος επισπεύσει του οποίου επερατώθη η κατακύρωσις και το Δημόσιον Επισπεύδοντος του Δημοσίου τρίτος αναγγελθείς δανειστής δεν δύναται να συνεχίση τον πλειστηριασμόν.

Άρθρον 13- Συνέπεια κατασχέσεως κινητών

1. Ο οφειλέτης από της ημέρας της κατασχέσεως εάν ήτο παρών, ή εάν ήτο απών από της επιδόσεως αντιγράφου της εκθέσεως κατασχέσεως, στερείται του δικαιώματος απαλλοτριώσεως ή οπωσδήποτε διαθέσεως τωνκατασχεθέντων πραγμάτων πάσα δε τοιαύτη πράξις γενομένη άνευ εγγράφου συγκαταθέσεως του Διευθυντού του Ταμείου είναι άκυρος αυτοδικαίως.

2. Εάν τα κατασχεθέντα πράγματα είναι ησφαλισμένα, η κατάσχεσις ισχύει και επί της αποζημιώσεως της οφειλομένης εκ της ασφαλίσεως, της καταβολής της αποζημιώσεως εις τον καθ' ου η εκτέλεσις υπό του ασφαλιστού ούσης ακύρου μετά την έγγραφον προς αυτόν ειδοποίησιν υπό του κατασχόντος περι της γενομένης κατασχέσεως.

Άρθρον 14- Κατάσχεσις νομισμάτων και χρεωγράφων

1. Εάν τα κατασχεθέντα κινητά συνίστανται εις ημεδαπόν νόμισμα ενεργείται μετά την αφαίρεσιν των εξόδων εκτελέσεως άμεσος κατάθεσις αυτών, υπό του κατασχόντος, εις το Δημόσιον Ταμείον, επί τη εκδόσει αποδεικτικού εισπράξεως εις περίπτωσιν του οφειλέτου, γραμματίου δε παρακαταθήκης υπέρ αυτού διά το τυχόν πλεονάζον ποσόν, εφ' όσον οφειλέτης δεν είναι παρών ή δεν δέχεται όπως αποδοθή αυτό τούτω άμέσως.

2. Αλλοδαπόν νόμισμα τρέπεται μέσω της Τραπέζης της Ελλάδος υπό του Διευθυντού του Ταμείου εν τη περιφερεία του οποίου επεβλήθη η κατάσχεσις εις ημεδαπόν, εισαγομένον εν συνεχεία εις το Δημόσιον Ταμείον κατά τα εν τη προηγούμενη παραγράφω εκτιθέμενα.

3. Κατασχεθέντα χρεώγραφα παραδίδονται υπό του κατασχόντος εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων επί τη εκδόσει γραμματίου παρακαταθήκης υπέρ του Δημοσίου, εξοφλουμένου εντολή του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου, παρ' ω είναι βεβαιωμένα τα χρέη, όστις εν συνεχεία εκποιεί ταύτα κατά τα δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, εκδιδομένης κατά περίπτωσιν, οριζόμενα.

4. Τίτλοι εις διαταγήν κατάσχονται κατά τας διατάξεις του άρθρου 954 παραγρ. 1 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρον 15-Μεσεγγύησις κατασχεθέντων κινητών - Φύλαξις

1. Πάντα τα κατασχεθέντα κινητά, εξαιρέσει των εν τω προηγούμενω άρθρω αναφερομένων παραδίδονται υπό του κατασχόντος εις μεσεγγυούχον ή φύλακα προς φύλαξιν.

2. Μεσεγγυούχος ορίζεται κατά την κρίσιν του ενεργούντος την κατάσχεσιν διά της εκθέσεως κατασχέσεως ο Δήμαρχος ή ο Πρόεδρος της Κοινότητος του τόπου της κατασχέσεως ή ο αρμόδιος διά τον πλειστηριασμόν Συμβολαιογράφος ή και ο οφειλέτης.

3. Εις ην περίπτωσιν προκριθή ο ορισμός μεσεγγυούχου και ούτος αρνηθή αδικαιολογήτως την παραλαβήν, διορίζεται υπό του κατασχόντος φύλαξ υπ' ευθύνην του αρνηθέντος, εις ον και παραδίδονται τα κατασχεθέντα.

4. Περί της αρνήσεως ως και του συνεπεία ταύτης διορισμού φύλακος, συντάσσεται υπό του κατασχόντος, προσυπογραφόμενον και υπό του τυχόν μάρτυρος, πρωτόκολλον, υποβαλλόμενον μετά της εκθέσεως κατασχέσεως εις τον επισπεύδοντα Διευθυντήν του Ταμείου.

5. Ο Διευθυντής του Ταμείου δύναται, κατά την κρίσιν του, να αντικαθιστά τον μεσεγγυούχον ή τον φύλακα.

6. Κατασχεθέντα κινητά, ων η μεταφορά λόγω του όγκου ή της ιδιότητος αυτών είναι δυσχερής ή δεν δύναται να ενεργηθή άνευ βλάβης αυτών, επιτρέπεται να αφεθούν επί τόπου, σφραγιζομένων των αποθηκών ή δοχείων και διοριζόμενου ως μεσεγγυούχου του οφειλέτου, εν ανάγκη δε και ως φύλακος τρίτου, υπό του κατασχόντος, τη εντολή του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου.

7. Εν η περιπτώσει συνεπεία προηγούμενης κατασχέσεως έχουν ήδη παραδοθή τα κατεσχημένα εις μεσεγγυούχον, δεν αφαιρούνται τα κατασχεθέντα αλλά κοινοποιείται εις τούτο η κατάσχεσις από δε της κοινοποιήσεως είναι υπεύθυνος εις φύλαξιν δι' εκατέραν των κατασχέσεων μέχρι πέρατος της εκτελέσεως εκάστης τούτων.

8. Ο φύλαξ είναι υπεύθυνος ως θεματοφύλαξ διά πάσαν αμέλειαν περί την φύλαξιν, υποχρεούμενος διά την εν καιρώ προς τον επί του πλειστηριασμού παράδοσιν των κατασχεθέντων και αν ταύτα παρήγαγον καρπούς, δίδει λόγον περί αυτών.

9. Πάσα αμφισβήτησις περί του ορισμού του μεσεγγυούχου, του φύλακος ή αφορώσα την μεσεγγύησιν ή την φύλαξιν, ως και πάσα αίτησις τρίτου περί αντικαταστάσεως αυτών, εισάγεται κατά την διαδικασίαν του άρθρου 17 του παρόντος Ν. Διατάγματος ενώπιον του Ειρηνοδικείου της περιφέρειας του τόπου της κατασχέσεως.

10. Εάν ο μεσεγγυούχος απεβλήθη ή απώλεσεν την κατοχήν του πράγματος εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξις της παρ. 6 του άρθρου 956 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρον 16-Ασυγκόμιστοι καρποί

Οι ασυγκόμιστοι καρποί θεωρούνται διά την κατάσχεσιν, επιβαλλομένην οποτεδήποτε, ως κινητά, παραλαμβανόμενοι ή αφαιρούμενοι μετά την ωρίμανσιν.

Άρθρον 17-Ακατάσχετα

1. Της κατασχέσεως εξαιρούνται : α) πράγματα της προσωπικής χρήσεως του οφειλέτου και της οικογενείας αυτού και ιδίως ενδύματα, κλινοστρωμαί, έπιπλα, εφ' όσον τα πράγματα ταύτα είναι απαραίτητα διά τας στοιχειώδεις ανάγκας της διαβιώσεως αυτών, β) τρόφιμα και καύσιμος ύλη απαραίτητα εις τον οφειλέτην και την οικογένειαν αυτού διά τρεις μήνας, γ) τα παράσημα και τα αναμνηστικά αντικείμενα, τα χειρόγραφα, αι επιστολαί, τα οικογενειακά έγγραφα και τα επαγγελματικά βιβλία, δ) τα προοριζόμενα διά την επιστημονικήν ή καλλιτεχνικήν και γενικώτερον πνευματικήν μόρφωσιν και ανάπτυξιν του οφειλέτου ή της οικογενείας αυτού βιβλία, μουσικά όργανα, εργαλεία τέχνης.

2. Επί πλέον των εν παραγρ. 1 περιουσιακών στοιχείων εξαιρούνται της κατασχέσεως επί προσώπων τα οποία πορίζονται τα προς το ζην διά καταβολής προσωπικής εργασίας, τα απαραίτητα διά την εργασίαν αυτών εργαλεία, μηχανήματα, βιβλία ή άλλα πράγματα, πλην τούτων δε : α) επί προσώπων ποριζομένων τα προς το ζην εκ γεωργικής εργασίας και δύο

αροτριώνα ζώα, εν υποζύγιον, μία δαμάλις, εξ πρόβατα, εξ αίγες, η μέχρι της προσεχούς συγκομιδής απαιτούμενη σπορά και η τροφή των ανωτέρω ζώων επί τρείς μήνας, β) επί προσώπων ποριζομένων τα προς το ζην εκ της κτηνοτροφίας και δώδεκα μεγάλα ζώα ή είκοσι τέσσαρα μικρά ζώα και η τροφή τούτων επί τρείς μήνας, γ) επί προσώπων ποριζομένων τα προς το ζην εκ της πτηνοτροφίας και εκατόν πτηνά και η τροφή αυτών επί τρείς μήνας.

3. Δεν περιλαμβάνονται εις τα ακατάσχετα αι ταχυδρομικαί επιταγαί και τα πάσης φύσεως και χρήσεως αυτοκίνητα οχήματα εξαιρέσει των υπό των αναπήρων πολέμου και διά την μετακίνησιν αυτών χρησιμοποιουμένων οχημάτων.

4. Εν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ του οφειλέτου και του κατασχόντος ως προς το κατασχετόν ή μη των εν ταις παραγράφοις 1 και 2 αντικειμένων, ταύτα κατάσχονται μεν αλλά παραδίδονται εις τον οφειλέτην, φέροντα πάσας τας ευθύνas του μεσεγγυούχου, η δε διαφορά λύεται υπό του Ειρηνοδικείου εις

ο δύναται να απευθυνθή δι' αιτήσεως ο οφειλέτης εντός πέντε ημερών, επί ποινή απαραδέκτου, από της παραδόσεως ή επιδόσεως αυτώ του αντιγράφου της εκθέσεως κατασχέσεως.

Επί της αιτήσεως, εκδικαζομένης κατά την διαδικασίαν των άρθρων 682 επ. του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας κλητευομένου πάντοτε του Διευθυντού του επι σπείδοντος Ταμείου, εκδίδεται απαραίτητως απόφασις, εντός τριών ημερών, ήτις είναι αμετάκλητος.

Άρθρον 18 - Περιορισμοί κατά την κατάσχεσιν

Επί πλειόνων κινητών πραγμάτων, ομοειδών ή μη, ων η αξία υπερβαίνει το διπλάσιον του συνόλου της οφειλής μετά των εξόδων και δικαιωμάτων εκτελέσεως, η κατάσχεσις επιβάλλεται, εφ' όσον είναι δυνατόν, επί πραγμάτων ων η κατά την εκτίμησιν αξία καλύπτει το διπλάσιον της οφειλής μετά των εξόδων και δικαιωμάτων εκτελέσεως.

Άρθρον 19 - Πρόγραμμα πλειστηριασμού

1. Ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου ή ο κατά το άρθρον 10 εδάφ. β'. Ταμιακός υπάλληλος, μετά παρέλευσιν τουλάχιστον δέκα πέντε ημερών από της κατασχέσεως, δύναται να εκδόσει πρόγραμμα πλειστηριασμού περιέχον :

α) το ονοματεπώνυμον και την κατοικίαν του οφειλέτου, β) το ποσόν της οφειλής δι' ο εγένετο η κατάσχεσις, εις ο δύναται να προσθήκη και τα μετά την κατάσχεσιν βεβαιωθέντα χρέη, γ) το είδος των κατασχεθέντων και την κατ' εκτίμησιν αξίαν των, δ) την ημέραν και ώραν του πλειστηριασμού, ε) τον υπάλληλον επί του πλειστηριασμού, στ) τον τόπον του πλειστηριασμού και ζ) το ποσόν της πρώτης προσφοράς.

Οι ανωτέρω δύναται όπως αναθετούν την σύνταξιν του προγράμματος εις δικαστικόν επιμελητήν.

2. Ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου δύναται, συντάσσων νέον πρόγραμμα, να μεταβάλη τον τόπον του πλειστηριασμού και το ποσόν της πρώτης προσφοράς, φυλαττομένων όμως των διατάξεων του άρθρου 20 του παρόντος.

3. Εις περίπτωσιν μεταφοράς των χρεών του οφειλέτου εις έτερον Δημόσιον Ταμείον η διαδικασία της εκτελέσεως συνεχίζεται υπό του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου εις ο μετεφέρθησαν τα χρέη.

4. Αι περί ανατροπής της κατασχέσεως διατάξεις του άρθρου 1019 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας δεν έχουν εφαρμογήν επί κατασχέσεων επιβαλλομένων κατά την διαδικασίαν του παρόντος Ν. Διατάγματος.

Άρθρον 20 - Δημοσιότητα προγράμματος πλειστηριασμού

1. Τρεις τουλάχιστον ημέρας προ της ενεργείας του πλειστηριασμού δέον να τοιχοκολληθή το πρόγραμμα εις τον τόπον του πλειστηριασμού και να κοινοποιηθή προς τον οφειλέτην.

Περίληψις του προγράμματος δύναται, κατά την κρίσιν του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου, να δημοσιευθή εντός της ως άνω προθεσμίας δι' εφημερίδος εκδιδομένης εν τη Δημοτική ή Κοινοτική περιφερεία του τόπου πλειστηριασμού ή εν τη πρωτευούση του Νομού.

2. Στοιχεία του προγράμματος πλειστηριασμού κοινοποιούνται εις την Διοίκησιν της Αγροτικής Τραπέζης της Ελλάδος και του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εφ' όσον ο πλειστηριασμός ενεργείται εις περιοχόν της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, εις τα τοπικά δε

υποκαταστήματα αυτών εις την περιφέρειαν των οποίων εδρεύει το επισπεύδον Δημόσιον Ταμείον εφ' όσον ο πλειστηριασμός ενεργείται εκτός της περιφέρειας της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Άρθρον 21- Ενέργεια του πλειστηριασμού

1. Ο πλειστηριασμός ενεργείται εν τω Δήμω ή τη Κοινότητι εις την περιφέρειαν των οποίων εγένετο η κατάσχεσις ή εν τη έδρα του ορισθέντος μεσεγγυούχου.

Εάν η μεταφορά των κατεσχημένων εις τον τόπον του πλειστηριασμού είναι δυσχερής ή δύναται να προκόψη ζημία ή βλάβη κατά την κρίσιν του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου ο πλειστηριασμός ενεργείται όπου τα κατεσχημένα ευρίσκονται.

Ο πλειστηριασμός γίνεται πάντοτε ημέρα Τετάρτη από τις 12 το μεσημέρι ως τις 2 το απόγευμα.

Οι δήμοι και οι κοινότητες οφείλουν να διαθέτουν για τη διενέργειά των πλειστηριασμών κατάλληλη αίθουσα με έδρα ειδικά διαρρυθμισμένη για τον υπάλληλο του πλειστηριασμού.

2. Ως ημέρα πλειστηριασμού ορίζεται ημέρα Κυριακή και ώρα 10 - 12π.μ. Εάν τα κατασχεθέντα πράγματα υπόκεινται εις φθοράν, κατά την κρίσιν του επισπεύδοντος Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου ή του κατά το άρθρον 10 εδάφ. β'. Ταμιακού Υπαλλήλου, ταύτα πλειστηριάζονται αμέσως ή εντός βραχείας προθεσμίας αναλόγως του κινδύνου. Του πλειστηριασμού τούτου, δέον οπωσδήποτε να προηγήται πράξις δημοσιότητας, είτε δι' αμέσου προ τούτου κηρύξεως, είτε διά τοιχοκολλήσεως προγράμματος εν τω τόπω του πλειστηριασμού την προτεραίαν τουλάχιστον του πλειστηριασμού.

3. Υπάλληλος επί του πλειστηριασμού ορίζεται Συμβολαιογράφος ή Ειρηνοδίκης ή Γραμματεύς του Ειρηνοδικείου εις την περιφέρειαν των οποίων υπάγεται ο ορισθείς τόπος πλειστηριασμού προς ον αποστέλλονται τα σχετικά έγγραφα του πλειστηριασμού 24 ώρας προ τούτου, εκτός εάν συντρέχη η περίπτωσης της προηγουμένης παραγράφου του παρόντος άρθρου, ότε δεν απαιτείται η τήρησις της προθεσμίας ταύτης.

Εάν η αξία των κατεσχημένων, κατά την εν τη εκθέσει κατασχέσεως εκτίμησιν, δεν υπερβαίνει τα τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, τον πλειστηριασμόν δύναται να ενεργήση και οιοσδήποτε εκτων υπαλλήλων του Ταμείου, παρουσία όμως δημοσίου υπαλλήλου ή Δημοτικού ή Κοινοτικού συμβούλου ή υπαλλήλου οργανισμού τοπικής αυτοδιοικήσεως ή αστυνομικού οργάνου.

Άρθρον 22 - Διαίρεσις πλειστηριαζομένων - Έκθεσις πλειστηριασμού

1. Εάν τα πλειστηριαζόμενα πράγματα είναι επιδεκτικά διαιρέσεως, εκποιείται τόσον μέρος αυτών, όσον αρκεί, κατά την κρίσιν του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου, διά την πληρωμήν των εξόδων και δικαιωμάτων εκτελέσεως και των χρεών προς το Δημόσιον και τους τυχόν αναγγελθέντας δανειστάς.

Εάν όμως είναι ανεπίδεκτα διαιρέσεως, το μετά την αφαίρεσιν των ως άνω χρεών, εξόδων και δικαιωμάτων, τυχόν πλεόνασμα, αποδίδεται τω οφειλέτη εν αρνήσει δε παραλαβής του πλεονάσματος εκδίδεται γραμμάτιον παρακαταθήκης υπέρ αυτού.

2. Περί του πλειστηριασμού συντάσσεται έκθεσις εφ' απλού χάρτου υπογραφομένη υπό, του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, του τελευταίου πλειοδότου, του τυχόν παρευρισκομένου και θέλοντος να υπογράψη οφειλέτου και δύο μαρτύρων εκ των παρισταμένων.

3. Εις την περίπτωση του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 21 ως πρώτος μάρτυς υπογράφει ο παραστάς κατά του πλειστηριασμού δημόσιος ή δημοτικός λειτουργός.

Άρθρον 23 - Περιπτώσεις οριστικής κατακυρώσεως

1. Ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος δύναται να κατακυρώσει οριστικώς τον πλειστηριασμόν εις τον τελευταίον πλειοδότην :

1.α) εφ' όσον η επιτευχθείσα τελευταία προσφορά δεν υπερβαίνει τα τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, είναι δε ταυτοχρόνως ανωτέρα του ημίσεος της κατά την έκθεσιν κατασχέσεως εκτιμηθείσης αξίας των πλειστηριαζομένων κινητών

β) προκειμένου περί πλειστηριασμού των εν άρθρω 21 παραγρ. 2 εδάφ. β' του παρόντος κινητών.

2. Εν τη περιπτώσει ταύτη ο τελευταίος πλειοδότης υποχρεούται άμα τη κατακυρώσει να καταβάλη το τίμημα εις τον επί του πλειστηριασμού υπάλληλον και να παραλάβη τα πράγματα, γινομένης περί τούτου μνείας εν τη εκθέσει, άλλως ενεργείται παρακρήμα και διά της αυτής εκθέσεως αναπλειστηριασμός εις βάρος του, διαρκών επί μίαν ώραν, εφαρμοζομένων αναλόγως, ως προς την ευθύνην του, των περι αναπλειστηριασμού διατάξεων του παρόντος Ν. Διατάγματος.

Άρθρον 24-Προσωρινή κατακύρωσις και έγκρισις

1. Μη συντρεχούσης περιπτώσεως οριστικής κατακυρώσεως κατά τα εν άρθρω 23 οριζόμενα ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος κατακυροί προσωρινώς τα πράγματα, υπάρχουσας πλειοδοσίας, εις τον υπερθεματιστήν, μη υπάρχουσας δε τοιαύτης, εις το επισπεύδον Δημόσιον, άνευ αιτήσεως του παρισταμένου εκπροσώπου του Δημοσίου και εις την τιμήν της πρώτης προσφοράς.

Αντίγραφον της εκθέσεως του πλειστηριασμού υποβάλλεται εις τον επισπεύδοντα Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου εντός τριών ημερών από της διενεργείας του πλειστηριασμού.

2. Ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου εντός τριών ημερών από της παραλαβής του αντιγράφου της εκθέσεως δύναται να εγκρίνη ή μη την κατακύρωσιν οπότε και επιστρέφεται το τυχόν κατατεθέν πλειστηρίασμα.

Εν τη περιπτώσει της μη εγκρίσεως ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου δύναται να διατάξη επανάληψιν του πλειστηριασμού εις χρόνον οριζομένον κατά την κρίσιν του.

3. Ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου υποχρεούται να διατάξη την εφ' άπαξ επανάληψιν του πλειστηριασμού, εάν εντός της ανωτέρω προθεσμίας των τριών ημερών ζητηθή τούτο εγγράφως υπό του οφειλέτου, εν περιπτώσει καθ' ην η επιτευχθείσα προσφορά είναι κατωτέρα του ημίσεος της, κατά την έκθεσιν κατασχέσεως, εκτιμηθείσης αξίας των εκποιουμένων κινητών, και εφ' όσον προκαταβληθούν παρ' αυτού τα έξοδα του νέου πλειστηριασμού, προϋπολογιζόμενα υπό του Διευθυντού του Ταμείου.

4. Εις άπάσας τας περιπτώσεις επανάληψεως του πλειστηριασμού εκδίδεται νέον πρόγραμμα προ τριών τουλάχιστον ημερών ως εν άρθροις 19 και 20 του παρόντος, φυλαττομένης της περιπτώσεως της παραγράφου 2 του άρθρου 21 του παρόντος Ν. Διατάγματος.

5. Παρερχομένης απράκτου της, εις τον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου, τασσομένης προθεσμίας διά την έγκρισιν, ο πλειστηριασμός θεωρείται μη εγκριθείς.

Άρθρον 25 - Επανάληψις πλειστηριασμού

1. Ο νέος πλειστηριασμός ενεργείται ένθα και ο πρώτος, δύναται όμως τη αιτήσει του οφειλέτου, προκαταβάλλοντος τας σχετικές προς μεταφοράν των κατεσχημένων πραγμάτων δαπάνας, ή κατά την κρίσιν του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου έστω και άκοντος του οφειλέτου, να ενεργηθή και εν άλλω τόπω, οριζομένου νέου επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου.

2. Ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου ενεργεί μετά το πέρας του νέου πλειστηριασμού κατά τα εν άρθρω 24 παράγραφος 2 οριζόμενα.

Άρθρον 26-Ενέργεια εν περιπτώσει αναστολής ή ματαιώσεως πλειστηριασμού

Μη ενεργηθέντος του πλειστηριασμού κατά την ορισθείσαν διά του προγράμματος ημέραν συνεπεία αναστολής ή ματαιώσεως εκδίδεται νέον πρόγραμμα άνευ περιορισμού ως προς τον χρόνον εκδόσεως και τον χρόνον διενεργείας του πλειστηριασμού. Αι κοινοποιήσεις επαναλαμβάνονται άνευ χρονικού τινός περιορισμού.

Άρθρον 27 - Αναπλειστηριασμός

1. Εάν ο υπερθεματιστής δεν καταβάλη το πλειστηρίασμα εντός τριών ημερών από της οριστικής κατακυρώσεως, ενεργείται αναπλειστηριασμός, εις βάρος αυτού και κατ' αυτού διά πάσας τας ζημίας εκ διαφοράς πλειστηριάσματος δικαιωμάτων και εξόδων εκτελέσεως και φυλάξεως και εκ πάσης άλλης αιτίας, διώκεται δε ούτος κατά τας διατάξεις του παρόντος

Ν. Διατάγματος, ως οφειλέτης του Δημοσίου. Ο αναπλειστηριασμός ενεργείται κατά τα άρθρα 19 - 26 του παρόντος Ν. Διατάγματος.

2. Διά την δίωξιν του υπερθεματιστού απαιτείται βεβαίωσις υπό του Δημοσίου Ταμείου, του ποσού δι' ο διώκεται, ερειδομένη επί εγγράφου του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου, περιέχοντος το ποσόν του μη κατατεθέντος πλειστηριάσματος ή την προκύψασαν εκ του αναπλειστηριασμού διαφοράν.

Άρθρον 28- Αναγγελίαι

1. Αναγγελίαι του επισπεύδοντος Δημοσίου δι' έτερα προς αυτό χρέη του οφειλέτου δύναται να δίνουν εγγράφως εντός πέντε ημερών από της ημέρας διενεργείας του πλειστηριασμού, δι' αποστολής πίνακος χρεών, συντασσομένου υπό της Δημοσίας Αρχής παρ' η τα χρέη, εις τον επί του πλειστηριασμού υπάλληλον.

2. Αι αναγγελίαι των τρίτων, πλην των αναγομένων εις απαιτήσεις, ενεχυρούχους δεν λαμβάνονται υπόψιν κατά την διανομήν αν το πλειστηρίασμα είναι έλαττον των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ και δεν επαρκή δια την ικανοποίησιν του συνόλου των απαιτήσεων του Δημοσίου, εν αις και αι κατά την προηγουμένην παράγραφον αναγγελθείσαι τοιαύται του Δημοσίου.

3. Ειδικά, όπου στις διατάξεις του παρόντος μετατρέπονται δραχμικά ποσά σε ευρώ, η ισχύς των διατάξεων αυτών αρχίζει από 1.1.2002.

4. Τα δραχμικά ποσά που ισχύουν την 31.12.2001, από 1.1.2002 μετατρέπονται σε ευρώ με βάση την οριστική ισοτιμία 1 ευρώ = 340,750 δραχμές, για τις λοιπές μη μνημονεύμενες περιπτώσεις".

Άρθρον 29-Ενέργειαι μετά την οριστικήν κατακύρωσιν

1. Μετά την οριστικήν κατακύρωσιν ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος ενεργεί ως κατωτέρω :

α) Εάν το επιτευχθέν πλειστηρίασμα δεν υπερβαίνει τα τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ και δεν υπάρχουν αναγγελία ενεχυρούχων δανειστών εξοφλεί εκ του πλειστηριάσματος τα δικαιώματα και έξοδα εκτελέσεως και το εκ του υπολοίπου καλυπτόμενο μέρος των χρεών προς το Δημόσιον.

Υπαρχόντων ενεχυρούχων δανειστών συντάσσεται πίναξ, κατά τα εν άρθρω 974 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας οριζόμενα.

Εις περίπτωσιν, καθ' ην εκ της κατανομής καταλείπεται υπόλοιπον, συντάσσεται και διά τούτο πίναξ κατατάξεως των αναγγελθέντων μη ενεχυρούχων δανειστών, τοιούτων δε μη υπαρχόντων το υπόλοιπον αποδίδεται εις τον καθ' ου ο πλειστηριασμός.

β) Εάν το επιτευχθέν πλειστηρίασμα υπερβαίνει τα τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ και δεν ανηγγέλθησαν δανεισταί, εξοφλεί εκ τούτου τα δικαιώματα και έξοδα εκτελέσεως και τα χρέη προς το Δημόσιον, τυχόν δε υπόλοιπο τούτου αποδίδεται εις τον καθ' ου ο πλειστηριασμός.

Εις περίπτωσιν καθ' ην ανηγγέλθησαν δανεισταί, συντάσσει πίνακα κατατάξεως κατά τα εν άρθρω 974 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας οριζόμενα.

2. Εάν ο ενεργήσας τον πλειστηριασμόν δεν είναι συμβολαιογράφος αποστέλλει τον πίνακα κατατάξεως μετά πάντων των σχετικών προς τον αρμόδιον συμβολαιογράφον, από δε της υπό τούτου παραλαβής του πίνακος άρχονται αι προθεσμία ανακοπής διά μεν το Δημόσιον κατά τα εν άρθρω 58 παρ. 4 του παρόντος Ν. Διατάγματος οριζόμενα, διά δε τους τρίτους κατά τας διατάξεις του άρθρου 979 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας οριζόμενα.

3. Η απόδοση στο Δημόσιο του ποσού για το οποίο έχει καταταγεί σε πλειστηριασμό γίνεται με απλή εντολή του υπαλλήλου του πλειστηριασμού και δεν απαιτείται η σύνταξη συμβολαιογραφικής πράξης.

Γ' ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΚΙΝΗΤΩΝ

ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΡΙΤΟΥ

Άρθρον 30- Κατάσχεσις εις χείρας τρίτων

1. Η κατάσχεσις εις χείρας τρίτων των εις χείρας αυτών ευρισκομένων χρημάτων, καρπών και άλλων κινητών πραγμάτων του οφειλέτου του Δημοσίου ή των οφειλομένων εν γένει προς αυτό, ενεργείται υπό του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου διά κατασχετηρίου εγγράφου μη κοινοποιουμένου εις τον οφειλέτην, περιέχοντος δε : α) το όνομα, επώνυμον, όνομα πατρός του οφειλέτου, β) το ονοματεπώνυμον του τρίτου εις χείρας του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεσις, γ) πίνακα χρεών του οφειλέτου και δ) χρονολογίαν και υπογραφή του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου.

2. Διά του κατασχετηρίου εγγράφου προσκαλείται ο τρίτος όπως τα μεν υπ' αυτού εις τον οφειλέτην του Δημοσίου οφειλόμενα χρήματα, καταθέση εντός οκτώ ημερών εις το Δημόσιον Ταμείον, τα δε παρ' αυτά ευρισκόμενα κινητά πράγματα παραδώση εις τον εν τω κατασχετηρίω οριζόμενον συμβολαιογράφον ή φύλακα, εφαρμοζομένων περαιτέρω των εν άρθροις 14 - 19 και επόμενα του παρόντος Ν. Διατάγματος οριζόμενα.

Εάν τα πράγματα ταύτα συνίστανται εις ζένα νομίσματα ή χρεώγραφα παραδίδονται εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων, επί εκδόσει γραμματίου παρακαταθήκης υπέρ του Δημοσίου εξοφλουμένου εντολή του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου όστις εν συνεχεία τρέπει τα ζένα νομίσματα εις εγχώριον νόμισμα ή εκποιεί τα χρεώγραφα κατά τας εκάστοτε ισχυούσας διατάξεις. Εν περιπτώσει μη

συμμορφώσεως ο εις χείρας ούτινος η κατάσχεσις προς τούτο και διά προσωπικής κρατήσεως ανεξαρτήτως εάν είχε τοιούτον κατ' αυτού δικαίωμα ο πιστωτής του οφειλέτη του Δημοσίου.

3. Από της ημέρας κοινοποιήσεως του κατασχετηρίου εις τον τρίτον δεν δύναται ούτος να αποδώση προς τον οφειλέτην του Δημοσίου τα κατασεθέντα χρήματα ή πράγματα ουδέ δύναται να συμψηφίση προς ανταπαιτήσεις του μεταγενεστέρας της κατασχέσεως, της κατασχέσεως επιφερούσης τα αποτελέσματα αυτοδικαίως χωρούσης αναγκαστικά εκχωρήσεως.

4. Η κατάσχεση μπορεί να περιοριστεί σε μικρότερο ποσό ή ποσοστό, μετά από αιτιολογημένη απόφαση εκείνου που την επέβαλε.

5. Εάν η αξία των κατασεθέντων κινητών πραγμάτων δεν υπερβαίνει το ποσόν των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, πάσα άλλη μεταγενεστέρα κατάσχεσις, πλην των υπό του Δημοσίου και δια τα προς αυτό οφειλόμενα ποσά επιβαλλομένων, είναι αυτοδικαίως άκυρος.

6. Η κατάσχεσις απαιτήσεων εκ τίτλων εις διαταγήν ενεργείται κατά τας διατάξεις των άρθρων 983 παρ. 3 και 954 παρ. 1 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρον 31-Ακατάσχετα εις χείρας τρίτων

Εξαιρούνται της κατασχέσεως εις χείρας τρίτων : α) τα εν άρθρω 17 του παρόντος Ν. Διατάγματος κινητά πράγματα, β) τα υπό ειδικών νόμων διατηρηθέντων εν ισχύϊ διά του άρθρου 52 του Εισαγ. Νόμου Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας προβλεπόμενα ακατάσχετα, γ) η εταιρική μερίς επί προσωπικών εταιριών, δ) αι απαιτήσεις διατροφής εκ του νόμου ή εκ

διατάξεως τελευταίας βουλήσεως, ε) τα 3/4 των απαιτήσεων εκ μισθών, συντάξεων και πάσης φύσεως ασφαλιστικών βοηθημάτων καταβαλλομένων περιοδικώς, επιτρεπομένης της κατασχέσεως επί 1/4 αυτών διά τα προς το Δημόσιον χρέη των δικαιούχων των απαιτήσεων τούτων, στ) τα 4/5 των ημερομισθίων, επιτρεπομένης της κατασχέσεως επί του 1/5 αυτών διά τα προς το Δημόσιον χρέη των δικαιούχων τούτων και ζ) το 1/2 των εφ' άπαξ καταβαλλομένων, υπό οιουδήποτε ασφαλιστικού φορέως, βοηθημάτων επί τη εξόδω εκ της Υπηρεσίας ή του επαγγέλματος, επιτρεπομένης της κατασχέσεως επί του 1/2 αυτών διά τα προς το Δημόσιον χρέη των δικαιούχων τούτων.

Δεν επιτρέπεται η κατάσχεση μισθών, συντάξεων και ασφαλιστικών βοηθημάτων που καταβάλλονται περιοδικώς, εφόσον το ποσό αυτών μηνιαίως είναι μικρότερο των εξακοσίων (600) ευρώ, στις περιπτώσεις δε που υπερβαίνει το ποσό αυτό επιτρέπεται η κατάσχεση επί του ενός τετάρτου (1/4) αυτών, το εναπομένον όμως ποσό δεν μπορεί να είναι κατώτερο των εξακοσίων (600) ευρώ.

Άρθρον 32- Δήλωσις τρίτου

1. Εάν ο τρίτος ουδέν οφείλει ή δεν οφείλει όλα τα αναφερόμενα εις το κατασχετήριον έγγραφον του Δημοσίου Ταμείου χρήματα ως και άλλα πράγματα ή δεν υποχρεούται εις την άμεσον απόδοσιν αυτών, ένεκα των υφισταμένων μεταξύ αυτού και του οφειλέτου συμφωνιών ή εξ άλλου νομίμου λόγου, ο τρίτος οφείλει να δηλώση τούτο εντός οκτώ ημερών από της

επιδόσεως του κατασχετηρίου. Η προθεσμία δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

Η δήλωσις γίνεται εγγράφως δι' αναφοράς επιδιδομένης διά του δικαστικού κλητήρος εις τον εκδόντα το κατασχετήριον έγγραφον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου ή προφορικώς ενώπιον του Ειρηνοδίκου της

κατοικίας του ή διαμονής του, όστις συντάσσει έκθεσιν εφ' απλού χάρτου ην αποστέλλει εις τον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου εντός 24 ωρών.

2. Η γενομένη επί τη κατασχέση του Δημοσίου δήλωσις εκ μέρους μισθωτών ή υπομισθωτών, περί προκαταβολικής εξοφλήσεως ή εκχωρήσεως μισθωμάτων, ισχύει διά το Δημόσιον μόνον εφ' όσον ούτοι είχαν προβή εις δήλωσιν προς την Εφορίαν προ της επιβολής της κατασχέσεως και προσκομίζουν σχετικήν, περί τούτου, βεβαίωσιν.

Άρθρον 33- Συνέπειαι μη δηλώσεως, ανακοπή τρίτου

Εάν ο τρίτος δεν προβή εις δήλωσιν ή προβή μεν εις τοιαύτην αλλ' εκπροθέσμως ή ουχί κατά τον υπό του άρθρου 32 του παρόντος Ν. Διατάγματος διαγραφόμενον τύπον, λογίζεται ως οφειλέτης της όλης ποσότητος δι' ην εγένετο παρ' αυτό κατάσχεσις.

Άρθρον 34-Ανακοπή κατά δηλώσεως τρίτου

Ανακοπήν κατά της δηλώσεως ασκεί ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου, εντός μηνός από της κοινοποιήσεως της δηλώσεως ή από της περιελεύσεως αυτός της εκθέσεως της ενόπιον του Ειρηνοδίκου γενομένης δηλώσεως.

Η ανακοπή εισάγεται και εκδικάζεται κατά τα εν άρθρω 986 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας οριζόμενα.

Δ' ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΕΠΙ ΑΚΙΝΗΤΩΝ, ΠΛΟΙΩΝ

Η ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΟΥ

Άρθρον 35- Ενέργεια κατασχέσεως

1. Δύναται να γίνη κατάσχεσις ακινήτου ανήκοντος κατά κυριότητα εις τον οφειλέτην ή εμπραγμάτου δικαιώματος του οφειλέτου επί ακινήτου. Αι διατάξεις περί κατασχέσεως ακινήτου εφαρμόζονται και επί κατασχέσεως δικαιωμάτων εφ' ων ισχύουν οι περί ακινήτου κανόνες, ως και επί κατασχέσεως πλοίων και αεροσκαφών.

2. Η κατάσχεσις ακινήτου επεκτείνεται και επί των συστατικών αυτού, επί δε των παραρτημάτων μόνον εάν περιληφθούν εις αυτήν. Εάν τα παραρτήματα δεν περιληφθούν εις την κατάσχεσιν του ακινήτου, δύναται να κατασχεθούν κατά την διαδικασίαν της κατασχέσεως κινητών πραγμάτων.

Άρθρον 36- Επιβολή κατασχέσεως

1. Η κατάσχεσις ακινήτων ενεργείται τη εγγράφω παραγγελία του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου υπό δικαστικού κλητήρος, ή υπαλλήλου του Δημοσίου Ταμείου, επί παρουσία ενός ενηλίκου μάρτυρος. Εν αρνήσει του προσκληθέντος μάρτυρος, ο εντεταλμένος διά την κατάσχεσιν ενεργεί μόνος, διώκεται δε ο αρνούμενος κατά το άρθρον 169 του Ποινικού Κώδικος.

2. Ο ενεργών την κατάσχεσιν, μεταβαίνων εις τον τόπον εν ω κείται το ακίνητον, συντάσσει έκθεσιν περιέχουσαν τον χρόνον της κατασχέσεως, τον αριθμόν και την χρονολογίαν της παραγγελίας της κατασχέσεως, το ονοματεπώνυμον του παραγγέλοντος Διευθυντού του Ταμείου, του οφειλέτου, το

πατρώνυμον τούτου, το επάγγελμα και την κατοικίαν του, το ονοματεπώνυμον του συμπράττοντος μάρτυρος, και το συνολικόν ποσόν του χρέους ως τούτο αναγράφεται εν τη παραγγελία κατασχέσεως.

Εν τη εκθέσει ορίζεται η θέση και η περιφέρεια του Δήμου ή της Κοινότητος ένθα κείται το ακινήτον, το είδος του ακινήτου, προκειμένου δε περί οικοδομής ο αριθμός των οροφών αυτής, τα όρια η κατά προσέγγισιν έκτασις αυτού, συνοπτικώς τα συστατικά και τα κατασχόμενα παραρτήματα, και η συνολική αξία των κατασχομένων κατ' εκτίμησιν του κατασχόντος.

3. Εάν η εκτίμησις της αξίας των κατασχομένων απαιτή ειδικάς γνώσεις, δύναται ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου να διορίση πραγματογνώμονα όστις χρησιμεύει και ως μάρτυς.

4. Η έκθεσις υπογράφεται υπό του κατασχόντος, του μετ' αυτού συμπράξαντος και του οφειλέτου ή του τρίτου κυρίου εάν είναι παρόντες, γινομένης μνείας περί της αδυναμίας ή αρνήσεως αυτών να υπογράψουν.

Η παρουσία του οφειλέτου έστω και κατά την έναρξιν της κατασχέσεως επέχει θέση κοινοποιήσεως αυτώ ταύτης ως προς τας συνεπείας του άρθρου 38 παράγρ. 1 του παρόντος Ν. Διατάγματος.

5. Τα εν άρθρω 12 του παρόντος Ν. Διατάγματος οριζόμενα ισχύουν και εν προκειμένω.

Άρθρον 37- Υποβολή και κοινοποιήσις εκθέσεως κατασχέσεως

Ο ενεργήσας την κατάσχεσιν εντός τριών ημερών από του πέρατος της κατασχέσεως οφείλει επί πιθηρχική ποινή και αποζημιώσει υπέρ του Δημοσίου να υποβάλη την έκθεσιν εις τον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου, επισπεύδοντα ή κατ' εντολήν τούτου ενεργούντα, εντός δε ταύτης προθεσμίας οφείλει να επιδώση εις τον οφειλέτην αντίγραφον της εκθέσεως κατασχέσεως και αν έτι ούτος παρέστη κατά την ενέργειαν της κατασχέσεως. Η προθεσμία επιδόσεως παρεκτείνεται επί οκτώ ημερών διά τους κατοικούντας εκτός της περιφερείας του Πρωτοδικείου του τόπου της κατασχέσεως.

Άρθρον 38-Συνέπειαι κατασχέσεως

1. Από της ημέρας της κατά τα άρθρα 36 και 37 του παρόντος Ν. Δ/τος επιδόσεως εις τον οφειλέτην αντιγράφου της εκθέσεως κατασχέσεως στερείται ούτος ούτος του δικαιώματος της ελευθέρας διαθέσεως του κατασχεθέντος πράγματος, πάσα δε από της ημέρας ταύτης επιχειρηθείσα απαλλοτριώσις ή ενεργηθείσα μεταγραφή ή εγγραφή δι' οιονδήποτε επιβάρυνσιν είναι αυτοδικαίως άκυρος, έναντι του Δημοσίου.

2. Μετά την κατά το άρθρον 39 του παρόντος Ν. Διατάγματος εγγραφήν της κατασχέσεως του Δημοσίου εις το οικείον βιβλίον, η εγγραφή δι' οιονδήποτε επιβάρυνσιν είναι αυτοδικαίως άκυρος μόνον υπέρ του Δημοσίου και ουχί υπέρ των τρίτων .

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του παρόντος Ν. Διατάγματος ισχύουν και επί κατασχέσεως ακινήτου.

Άρθρον 39-Πρώτη προσφορά

1. Ο επισπεύδων Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου και ο Ελεγκτής Εσόδων διά κοινής πράξεως αυτών κάτωθι της εκθέσεως κατασχέσεως αναγράφουν πάντα τα βεβαιωμένα εις το Δημόσιον Ταμείον χρέη του

οφειλέτου, περιλαμβανόμενα ή μη εις την παραγγελίαν κατασχέσεως, και ορίζουν την πρώτην προσφοράν.

Ωσαύτως αποφαίνονται εάν ως μεσεγγυούχος δέον να διορισθή έτερον πρόσωπον του εν άρθρων 40 του παρόντος Ν. Διατάγματος οριζόμενου ότε και διορίζουν τούτο.

2. Το ως πρώτη προσφορά οριζόμενον ποσόν δεν δύναται να είναι μικρότερον του οφειλομένου χρέους ηυξημένου κατά τα προϋπολογιζόμενα δικαιώματα και έξοδα εκτελέσεως, και τον φόρον μεταβιβάσεως ακινήτων, πάντως δε ουχί μικρότερον του ημίσεος της εν τη εκθέσει κατασχέσεως εκτιμηθείσης αξίας του ακινήτου, ουδέ ανώτερον των 4/5 αυτής.

3. Εάν η κατά την εν εκθέσει εκτίμησιν αξία του ακινήτου είναι μικροτέρα του προς το Δημόσιον χρέους του οφειλέτου, ως πρώτη προσφορά ορίζεται ποσόν ίσον προς τα 4/5 της ως άνω αξίας του ακινήτου.

4. Η έκθεσις της κατασχέσεως συμπληρουμένη διά της κατά τα ανωτέρω πράξεως πρώτης προσφοράς επιδίδεται εν αντιγράφω αμελλητί εντολή του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου εις τον αρμόδιον Υποθηκοφύλακα, παρ' ου και εγγράφεται πάραυτα εις το υπ' αυτού τηρούμενον βιβλίον κατασχέσεων.

Προκειμένου περί πλοίων νηολογημένων εν Ελλάδι η επίδοσις γίνεται προς τον τηρούντα το νηολόγιον εις ο είναι εγγεγραμμένον το πλοίον, προκειμένου δε περί αεροσκαφών εγγεγραμμένων εις μητρών τηρούμενον εν Ελλάδι, η επίδοσις γίνεται προς τον τηρούντα το μητρών τούτο.

5. Το ποσόν της πρώτης προσφοράς συντρεχόντων προς τούτο λόγω κατά την κρίσιν του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου δύναται να τροποποιηθή εις το εκδοθησόμενον πρόγραμμα πλειστηριασμού.

Κατά τον ούτω καθορισμόν της πρώτης προσφοράς λαμβάνονται υπ' όψιν άπαντα τα προς το Δημόσιον χρέη, ληξιπρόθεσμα και μη, τα βεβαιωμένα εις το Δημόσιον Ταμείον μέχρι της χρονολογίας εκδόσεως του προγράμματος πλειστηριασμού.

Άρθρον 40-Μεσεγγυούχος

Μεσεγγυούχος του ακινήτου είναι ο κατά την κατάσχεσιν κάτοχος αυτού εκτός αν διορισθή έτερος κατά τα εν άρθρω 39 παράγραφος 1 του παρόντος Ν. Διατάγματος οριζόμενα.

Τα εν παραγράφοις 5 και 9 του άρθρου 15 του παρόντος Ν. Διατάγματος ισχύουν και εν προκειμένω.

Άρθρον 41- Πρόγραμμα πλειστηριασμού

1. Μετά την κατάσχεσιν του ακινήτου ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου δύναται να εκδώση πρόγραμμα πλειστηριασμού περιέχον τα εν άρθρω 19 του παρόντος οριζόμενα και την κατά την κατασχετήριον έκθεσιν περιγραφήν και εκτίμησιν του κατασχεθέντος.

2. Το πρόγραμμα κοινοποιείται : α) προς τον οφειλέτην, β) προς τον τρίτον κύριον, εάν εκ των βιβλίων μεταγραφών προκύπη τοιούτος μέχρις της, κατά το άρθρον 36 παράγραφος 4 εδάφιο β' και άρθρον 37 του παρόντος Ν. Διατάγματος, κοινοποιήσεως, γ) προς τους εγγεγραμμένους ενυποθήκους δανειστάς μέχρι της προτεραίας της, κατά το άρθρον 36 παράγραφος 4 εδάφιο β' και άρθρον 37 του παρόντος Ν. Διατάγματος, κοινοποιήσεως.

3. Τα εν άρθρω 20 παράγραφος 2 του παρόντος οριζόμενα ισχύουν αναλόγως και εν προκειμένω.

4. Το πρόγραμμα τοιχοκολλάται εις το δημοσιώτερον μέρος του τόπου του πλειστηριασμού.

5. Περίληψις του προγράμματος δημοσιεύεται εν εφημερίδι εκδιδομένη εν τη Κοινοτική ή Δημοτική περιφέρεια, ένθα κείται το ακίνητον, ελλειπούσης δε τοιαύτης εφημερίδος, εν εκδιδομένη εις την

πρωτεύουσας της Επαρχίας ή του Νομού. Εις περίπτωσιν καθ' ην δεν εκδίδεται εφημερίς κατά τα ανωτέρω δεν απαιτείται δημοσίευσις.

6. Αι ανωτέρω κοινοποιήσεις, τοιχοκολλήσεις και δημοσιεύσεις, ενεργούνται είκοσι τουλάχιστον ημέρας προ του πλειστηριασμού.

7. Αι περί ανατροπής της κατασχέσεως διατάξεις του άρθρου 1019 της Πολιτικής Δικονομίας δεν έχουν εφαρμογήν επί κατασχέσεων επιβαλλομένων κατά την διαδικασία του παρόντος ν. Διατάγματος.

Άρθρον 42 - Τόπος πλειστηριασμού

1. Το κατασχεθέν ακίνητον πλειστηριάζεται δημοσίως ενώπιον του επί του πλειστηριασμού ορισθέντος συμβολαιογράφου της Ειρηνοδικειακής περιφέρειας όπου κείται το ακίνητον.

2. Ο πλειστηριασμός γίνεται εις την πρωτεύουσας του Δήμου, εάν το πλειστηριαζόμενον ακίνητον κείται εις την περιφέρειαν του Δήμου, εις την έδραν δε της Κοινότητος, εάν τούτο κείται εις την περιφέρειαν Κοινότητος, ημέραν πάντοτε Κυριακήν από 10ης πρωϊνής μέχρι της 12^{ης} μεσημβρινής ώρας.

3. Εάν το ακίνητον ή τα ακίνητα κείνται εις περιφέρειαν πλειόνων του ενός Δήμων ή Κοινοτήτων, ο πλειστηριασμός γίνεται κατ' επιλογήν του Διευθυντού του Ταμείου εις οιονδήποτε των Δήμων ή Κοινοτήτων τούτων.

4. Ο πλειστηριασμός δύναται να ορισθή και εν τη έδρα του αρμοδίου, ως επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου.

Άρθρον 43 - Πλειστηριασμός

1. Εις τον επί του πλειστηριασμού υπάλληλον αποστέλλονται ή κατατίθενται τουλάχιστον 24 ώρας προ του πλειστηριασμού : α) το πρωτότυπον της κατασχετηρίου εκθέσεως, β) το πρωτότυπον του προγράμματος πλειστηριασμού μεθ' ενός αντιγράφου, γ) αι εκθέσεις επιδόσεως της τε κατασχετηρίου εκθέσεως και του προγράμματος, δ) αντίτυπον του φύλλου της εφημερίδος εν η τυχόν εδημοσιεύθη το πρόγραμμα και ε) πιστοποιητικόν βαρών του οικείου υποθηκοφυλακίου.

2. Η κατάθεσις βεβαιούται διά μονομερούς επί του αντιγράφου του προγράμματος σημειώσεως του υπαλλήλου επί του πλειστηριασμού όπερ επιστρέφεται εις τον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου.

3. Ως προς τον τρόπον ενέργειας του πλειστηριασμού τηρούνται αι διατάξεις των άρθρων 1001 και επ. του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας, εφ' όσον δεν αντίκειται εις τας διατάξεις του παρόντος.

4. Ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος υποχρεούται εντός 15 ημερών από της διενεργείας του πλειστηριασμού να αποστείλη αντίγραφον της εκθέσεως του πλειστηριασμού εις τον επισπεύδοντα Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου.

Άρθρον 44-Κατακύρωσις εις το Δημόσιον

Εάν δεν εμφανιστούν πλειοδότης, το πλειστηριαζόμενον ακίνητον κατακυρούται μεν εις το Δημόσιον, άνευ αιτήσεως του παρισταμένου εκπροσώπου του Δημοσίου, επί τη τιμή της πρώτης προσφοράς, αλλ' ο Υπουργός των Οικονομικών δι' αποφάσεως του δύναται να εγκρίνη ή μη την κατακύρωσιν.

Η απόφασις του Υπουργού των Οικονομικών εκδίδεται εντός 30 ημερών από της παρόδου της εν άρθρω 47 του παρόντος προθεσμίας.

Παρεχομένης απράκτου της εν τω παρόντι άρθρω προθεσμίας, η κατακύρωση θεωρείται ως μη εγκριθείσα.

Άρθρον 45-Κατάθεσις πλειστηριάσματος

1. Εντός 10 ημερών από της λήξεως της εν άρθρω 47 του παρόντος Ν. Διατάγματος προθεσμίας και άνευ νεωτέρας προς αυτόν ειδοποιήσεως, ο υπερθεματιστής εάν εν τω πλειστηριασμού δεν ανηγγέλθησαν εμπροθέσμως έτεροι πιστωταί, υποχρεούται να καταθέση το πλειστηρίασμα εις το Δημόσιον Ταμείον, άλλως καταθέτει τούτο εντός της προθεσμίας, εις τον επί του πλειστηριασμού υπάλληλον, συντασσομένου εν τη περιπτώσει ταύτη πίνακος κατά τας διατάξεις του άρθρ. 974 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

2. Η κατά την προηγουμένη παράγραφον κατάθεσις του πλειστηριάσματος δεν εμποδίζει εκ της επιβολής κατασχέσεως ή ασκήσεως ανακοπής ή εξ ουιουδήποτε άλλου λόγου.

3. Παρακράτησις του τιμήματος εξ ουδενός λόγου επιτρέπεται.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 29 του παρόντος ισχύουν και στην προκειμένη περίπτωση

Άρθρον 46- Δίωξις υπερθεματιστών - Αναπλειστηριασμός

1. Εάν ο υπερθεματιστής δεν καταβάλη εντός των προθεσμιών του άρθρου 45 του παρόντος Ν. Διατάγματος το πλειστηρίασμα, διώκεται προς καταβολήν του ποσού του πλειστηριάσματος, επιβαρυνομένου με προσαυξήσεις εκπροθέσμου καταβολής από της λήξεως της ανωτέρω προθεσμίας ή ενεργείται αναπλειστηριασμός δαπάναις και κινδύνω αυτού, κατά τας εν τω παρόντι Ν. Διατάγματι διατυπώσεις. Η ενέργεια του ενός δεν αποκλείει το έτερον. Εάν εκ του αναπλειστηριασμού επιτευχθή πλειστηρίασμα επί έλαττον, ο καθ' ου ο αναπλειστηριασμός διώκεται προς καταβολήν ποσού χρέους ίσου προς την προκύψασαν διαφοράν, ως οφειλέτης του Δημοσίου, κατά τας διατάξεις του παρόντος Ν. Διατάγματος.

2. Διά την, κατ' αμφοτέρας τας περιπτώσεις, δίωξιν του υπερθεματιστού απαιτείται βεβαίωσις υπό του Δημοσίου Ταμείου, του ποσού δι' ο διώκεται, ερειδομένη επί εγγράφου του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου, περιέχοντος το ποσόν του μη κατατεθέντος πλειστηριάσματος ή την προκύψασαν εκ του αναπλειστηριασμού διαφοράν.

3. Τυχόν εισπραχθείσαι εις βάρος του υπερθεματιστού προσαυξήσεις εκπροθέσμου καταβολής ως λογίζονται πλειστηρίασμα.

4. Ο διωκόμενος υπερθεματιστής καταβάλλει παν ποσόν δι' ο διώκεται εις τον επί του πλειστηριασμού υπάλληλον βάσει σημειώματος του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου παρ' ω είναι βεβαιωμένον το χρέος.

5. Κατά πάσαν καταβολήν ενεργείται διά πράξεως του Διευθυντού του Ταμείου ισόποσος διαγραφή του κατά την παράγραφον 2 του παρόντος άρθρου βεβαιωθέντος ποσού.

6. Διά τας δαπάνας τυχόν αναπλειστηριασμού έκαστος των πλειοδοτών δέον να καταθέση παρά τω υπαλλήλω του πλειστηριασμού τα έξοδα του πλειστηριασμού, οριζόμενα διά προχείρου υπολογισμού υπό

του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου. Ταύτα αποδίδονται αμέσως μετά την κατακύρωσιν πλην των κατατεθέντων υπό του υπερθεματιστού.

7. Το άρθρον 26 του παρόντος Ν. Διατάγματος ισχύει και εν προκειμένω.

Άρθρον 47-Αίρεσις περί την κατακύρωσιν

1. Η κατακύρωσις των πλειστηριασθέντων ακινήτων τελεί υπό την εξουσιαστικήν αίρεσιν ότι ο οφειλέτης δεν ήθελε καταβάλλει εντός τριάκοντα (30) ημερών από του πλειστηριασμού τα εν τω προγράμματι και εν ταις αναγγελίαις του Δημοσίου ληξιπρόθεσμα μέχρι της ημέρας της καταβολής χρέη προς το Δημόσιον, μετά των προσαυξήσεων εκπροθέσμου καταβολής και εξόδων και δικαιωμάτων εκτελέσεως και δεν ήθελεν άμα επιτύχει την παραίτησιν των αναγγελθέντων τρίτων δανειστών εκ των αναγγελιών αυτών ή την συναίνεσίν των.

Γενομένων των ανωτέρω η κατακύρωσις λογίζεται ως μη γενομένη αλλ' ίνα επέλθη το αποτέλεσμα τούτου δέον να κατατεθή υπό του οφειλέτου το αποδεικτικόν εισπράξεως των προς το Δημόσιον ως άνω χρεών του και να δηλωθή η παραίτησις εκ των αναγγελιών των λοιπών δανειστών του εντός της άνω προθεσμίας διά πράξεων, συντασσομένων ενώπιον του ενεργήσαντος τον πλειστηριασμόν υπαλλήλου ή διά καταθέσεως εις αυτόν ομοίων δηλώσεων συνταχθεισών ενώπιον Συμβολαιογράφου ή Ειρηνοδίκου.

2. Η υποχρέωσις του τελευταίου πλειοδότη προς κατάθεσιν του πλειστηριασματος άρχεται από της παρελεύσεως απράκτου της ανωτέρω προθεσμίας.

Άρθρον 48-Κατάσχεσις πλοίου

1. Εις την έκθεσιν κατασχέσεως πλοίου πρέπει να αναφέρονται και τα όνομα και ιθαγένεια του πλοιοκτήτου, το όνομα του πλοίου, η πράξις της νηολογήσεως ως και το διεθνές σήμα αυτού. Η περιγραφή του κατασχεθέντος πλοίου πρέπει να περιλαμβάνει τις διαστάσεις και την χωρητικότητα, το είδος της κινητηρίου δυνάμεως και την δύναμιν της μηχανής, ως και τα κατασχεθέντα παραρτήματα. Η περιγραφή πρέπει να γίνεται ακριβώς, εις τρόπον ώστε να μη γεννάται αμφιβολία περί της ταυτότητος.

2. Αντίγραφον της εκθέσεως κατασχέσεως επιδίδεται και προς τον λιμενάρχην του λιμένος όπου εγένετο η κατάσχεσις του πλοίου εντός δύο (2) ημερών από της ημέρας καθ' ην εγένετο η κατάσχεσις. Η κατάσχεσις κωλύει τον απόπλουν του πλοίου, ο δε λιμενάρχης άμα τη προς αυτόν επιδόσει του αντιγράφου της εκθέσεως κατασχέσεως οφείλει να εμποδίση τον απόπλουν του πλοίου.

Άρθρον 49-Πρόγραμμα πλειστηριασμού

1. Ο πλειστηριασμός του κατασχεθέντος πλοίου γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφερείας του λιμένος όπου ευρίσκεται το πλοίον ελλιμενισμένον κατά την κατάσχεσιν.

2. Το πρόγραμμα του πλειστηριασμού πλοίου επιδίδεται και προς τον πλοίαρχον, τον λιμενάρχην του λιμένος όπου κατεσχέθη το πλοίον και προς το Ναυτικόν Απομαχικόν Ταμείον, και κατατίθεται εις τον επί του πλειστηριασμού υπάλληλον 24 ώρας προ του πλειστηριασμού.

3. Τοιχοκόλλησις του προγράμματος του πλειστηριασμού γίνεται εις το λιμεναρχείον του λιμένος της κατασχέσεως και εις καταφανές μέρος του πλοίου.

Άρθρον 50-Κατάσχεσις αλλοδαπού πλοίου

Εάν το κατασχεθέν εις ημεδαπὸν λιμένα πλοῖον εἶναι αλλοδαπὸν, ὁ λιμενάρχης τοῦ λιμένος ἐνθα ἐγένετο ἡ κατάσχεσις υποχρεούται νὰ ἀποστείλῃ ἀμελλητί ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως καὶ τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν τηρούντα τὸ νηολόγιον ὅπου εἶναι νηολογημένον τὸ πλοῖον. Το αὐτὸ ἰσχύι καὶ προκειμένου περὶ ημεδαπῶν πλοίων ἐγγεγραμμένων εἰς νηολόγια τηρούμενα ὑπὸ ἐλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

Άρθρον 51-Κατάσχεσις αεροσκάφους

1. Εἰς τὴν ἐκθεσιν κατασχέσεως αεροσκάφους πρέπει νὰ ἀναφέρονται καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ ἰθαγένεια τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ αεροσκάφους, τὰ διακριτικὰ στοιχεῖα τοῦ αεροσκάφους, ἡ πράξις τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρώα καὶ τὸ διεθνὲς σῆμα αὐτοῦ. Ἡ περιγραφή τοῦ κατασχεθέντος αεροσκάφους πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὰς διαστάσεις καὶ τὴν χωρητικότητα, τὸ εἶδος καὶ τὴν

δύναμιν τῶν κινητήρων αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ κατασχεθέντα παραρτήματα. Ἡ περιγραφή πρέπει νὰ γίνεταὶ ἀκριβῶς εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος.

2. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ἐπιδίδεται καὶ πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ αεροσκάφους ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις τοῦ αεροσκάφους ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο ἡ κατάσχεσις. Ἡ κατάσχεσις κωλύει τὴν ἀπογείωσιν τοῦ αεροσκάφους, ὁ δὲ διοικητὴς τοῦ αερολιμένος ἅμα τῆ πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσει τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως οφείλει νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀπογείωσιν τοῦ αεροσκάφους.

Άρθρον 52-Πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ αεροσκάφους

1. Ὁ πλειστηριασμὸς αεροσκάφους γίνεταὶ ἐνώπιον συμβολαιογράφου τῆς περιφερείας τοῦ αερολιμένος ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις.

2. Τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπιδίδεται καὶ πρὸς τὸν κυβερνήτην τοῦ αεροσκάφους καὶ τὸν διοικητὴν τοῦ αερολιμένος, καὶ κατατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ υπάλληλον 24 ὥρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

3. Τοιχοκόλλησις τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ, γίνεταὶ εἰς ἐμφανὲς μέρος τοῦ γραφείου τῆς διοικήσεως τοῦ αερολιμένος ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις.

Άρθρον 53 -Κατάσχεσις αλλοδαπού αεροσκάφους

Εάν τὸ κατασχεθέν εἰς ημεδαπὸν αερολιμένα αεροσκάφος εἶναι αλλοδαπὸν, ὁ διοικητὴς τοῦ αερολιμένος ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις υποχρεούται νὰ ἀποστείλῃ ἀμελλητί ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως καὶ τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν τηρούντα τὸ μητρώον ὅπου εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ αεροσκάφος.

Ε' ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΡΙΤΩΝ - ΑΝΑΓΓΕΛΙΑΙ - ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

Άρθρον 54 - Ανακοίνωσις πλειστηριασμῶν ἐπισπευδομένων ὑπὸ τρίτων

Πας τρίτος επισπεύδων πλειστηριασμόν, υποχρεούται, επί ποινή ακυρότητος αυτού, να κοινοποιήση εις τους Διευθυντάς των Δημοσίων Ταμείων της περιφέρειας της κατοικίας και ασκήσεως του επαγγέλματος του οφειλέτου, διά δικαστικού επιμελητού, αντίγραφον του προγράμματος πλειστηριασμού δέκα ημέρας προ της ενεργείας του πλειστηριασμού, προκειμένου περί κινητών, είκοσι δε ημέρας προκειμένου περί ακινήτων.

Επίσης επί τη αυτή ως άνω ποινή υποχρεούται να κοινοποιήση αντίγραφον του προγράμματος πλειστηριασμού εις τον Διευθυντή του Τελωνείου του τόπου της εκτελέσεως, εις τας Διευθύνσεις δε Τελωνείων όπου υφίστανται τοιαύτα.

Άρθρον 55 - Αναγγελία Δημοσίου

1. Ο Διευθυντής οιοδήποτε Δημοσίου Ταμείου λαβόν γνώσιν, είτε εκ κοινοποιήσεως του προγράμματος πλειστηριασμού, είτε καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπον, επισπευδομένου πλειστηριασμού, υποχρεούται να αναγγείλη το Δημόσιον διά τα βεβαιωμένα εις το Ταμείον του χρέη του καθ' ου ο πλειστηριασμός, δι' αναγγελίας κοινοποιουμένης μόνον εις τον επί του πλειστηριασμού υπάλληλον και συνοδευομένης υπό πίνακος εμφανίντος τα ως άνω χρέη. Ο πίναξ ούτος περιλαμβάνει το ονοματεπώνυμον του οφειλέτου, το είδος, το ποσόν των χρεών, το οικονομικό έτος εις ο ανήκουν ως και την χρονολογίαν βεβαιώσεως τούτων, προς δε και μνείαν της δι' έκαστον των χρεών τούτων τυχόν παραχούσης ασφαλείας.

Εκ της αναβολής ή ματαιώσεως του πλειστηριασμού δεν επηρεάζεται η ισχύς της αναγγελίας.

Βεβαιωθέντων νέων χρεών εις το Δημόσιον Ταμείον απαιτείται διά ταύτα νέα αναγγελία.

Αι αναγγελίαι του Δημοσίου ίνα έχουν ισχύν αυτοτελούς κατασχεσεως δέον εν τη περιπτώσει ταύτη να κοινοποιηθούν και εις τον Υποθηκοφύλακα.

Η προθεσμία προς αναγγελίαν του Δημοσίου είναι (πενθήμερος) από της ημέρας διενεργείας του πλειστηριασμού.

2. Τα αυτά ισχύουν και εν περιπτώσει αναγγελίας ετέρου Δημοσίου Ταμείου εις πλειστηριασμόν επισπευδομένου υπό του Δημοσίου.

3. Ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος υποχρεούται όπως, βάσει των αποστελλομένων στοιχείων και άνευ ετέρας συμπράξεως του αναγγελομένου Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου, προβή εις την κατά τον νόμον κατάταξιν του Δημοσίου.

Άρθρον 56 - Υπερθεματισμός Δημοσίου

Εν περιπτώσει καθ' ην υπό του επισπεύδοντος τρίτου έχει ορισθή ως πρώτη προσφορά ποσόν μικρότερον της αξίας του πλειστηριαζόμενου ακινήτου, επιτρέπεται εις τον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου, ως εκπρόσωπον του Δημοσίου, όπως υπερθεματίση διά λογαριασμόν του Δημοσίου μέχρι των 4/5 της, κατ' εκτίμησιν του Δημοσίου αξίας του ακινήτου, κατόπιν εγκριτικής διαταγής του Υπουργού των Οικονομικών, εκδιδομένης επί τη προτάσει του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου.

Άρθρον 57-Αναγγελία τρίτων

Αι αναγγελίαι των τρίτων επισπεύδοντος του Δημοσίου διέπονται υπό των εκάστοτε ισχυουσών διατάξεων του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρον 58- Ανακοπή κατά του πίνακος κατατάξεως

1. Ασκουμένης ανακοπής κατά του πίνακος κατατάξεως αρμόδιον Δικαστήριο προς εκδίκασιν ταύτης εις πάσαν περίπτωσιν είναι το Μονομελές Πρωτοδικείον του τόπου της εκτελέσεως.

2. Εάν δεν ασκηθή ανακοπή κατά του πίνακος κατατάξεως, ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος προβαίνει αμέσως εις την διανομήν του πλειστηριάσματος.

3. Εάν ησκηθή ανακοπή παρά τινος των δανειστών, ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος δεν δύναται να προβή εις καταβολήν προς τους δανειστάς των οποίων η κατάταξις προσβάλλεται διά της ανακοπής. Το δικάζον την ανακοπήν δικαστήριο δύναται κατά πάσαν στάσιν της δίκης τη αιτήσκει του Δημοσίου να διατάξη την καταβολήν αυτώ του ποσού δι' ο κατετάγη.

4. Η προθεσμία διά την άσκησιν ανακοπής υπό του Δημοσίου είναι τριάκοντα ημερών από της επιδόσεως της εγγράφου προσκλήσεως του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου προς τους δανειστάς ίνα λάβωσι γνώσιν του πίνακος κατατάξεως.

Άρθρον 59 -Έφεσις

Έφεσις κατά της οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου επιτρέπεται εάν το πλειστηρίασμα υπερβαίη το ποσόν των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.

Άρθρον 60 - Αναίρεσις

Αναίρεσις επιτρέπεται πάντοτε κατά της τελεσιδίκου αποφάσεως του Εφετείου.

Άρθρον 61 - Κατάταξις Δημοσίου

1. Το Δημόσιον κατατάσσεται εν αναγκαστική εκτελέσει κινητού ή ακινήτου διά τας ληξιπρόθεσμους μέχρι της ημέρας του πλειστηριασμού απαιτήσεις αυτού εκ πάσης αιτίας, μετά των πάσης φύσεως προσαυξήσεων και τόκων και εν τη υπ' αριθ. 5 σειρά του άρθρου 975 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

Διά τας μη ληξιπρόθεσμους εκ πάσης αιτίας απαιτήσεις του, το Δημόσιον κατατάσσεται συμμετρως μετά των λοιπών δανειστών.

Ως ημέρα του πλειστηριασμού θεωρείται η ημέρα κατά την οποία διενεργήθηκε ο πλειστηριασμός, ανεξάρτητα από την ημέρα του πλειστηριασμού που ορίσθηκε αρχικά.

(Η παρ. 2 του άρθρου 61 καταργήθηκε με το άρθρο 24 παρ. 1 του Ν. 2093/1992 (ΦΕΚ Α 181).

3. Αι μη ληξιπρόθεσμοι απαιτήσεις δι' ας κατετάγη το Δημόσιον, θεωρούνται ληξιπρόθεσμοι ως προς την διανομήν του πλειστηριάσματος και μόνον.

4. Άμεσοι φόροι νοούνται οι υπό του προϋπολογισμού του Κράτους χαρακτηριζόμενοι ως τοιούτοι.

5. Σε περίπτωση πτώχευσης οφειλέτη του, το Δημόσιο κατατάσσεται στη σειρά της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου για όλες τις απαιτήσεις του που γεννήθηκαν ή ανάγονται σε χρόνο πριν από την πτώχευση, ανεξαρτήτως του χρόνου βεβαίωσής τους.

Άρθρον 62 - Πτώχευσις

Η ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου δήλωση Παύσης πληρωμών του εμπόρου περιέχει και τον αριθμό του φορολογικού μητρώου. Εάν πρόκειται περί νομικού Προσώπου, πέραν των στοιχείων του άρθρου 526 του Εμπορικού Νόμου και του αριθμού του φορολογικού μητρώου, δηλώνονται και οι αριθμοί φορολογικού μητρώου επί ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας των ομόρρυθμων μελών, επί ανώνυμης εταιρείας των μελών του διοικητικού συμβουλίου της και των τυχόν συμπραττόντων συμβούλων, επί εταιρείας περιορισμένης ευθύνης του διαχειριστή της και επί παντός άλλου νομικού προσώπου των νόμιμων εκπροσώπων του.

Η αίτηση για κήρυξη φυσικού ή νομικού προσώπου σε κατάσταση πτώχευσης, η οποία υποβάλλεται από πιστωτή του στο αρμόδιο δικαστήριο, περιέχει και τον αριθμό φορολογικού μητρώου εκείνου του οποίου ζητείται η κήρυξη σε κατάσταση πτώχευσης. Μόλις εκδοθεί απόφαση κηρύττουσα πτώχευση, ο γραμματέας του αρμόδιου δικαστηρίου υποχρεούται να αποστείλει αντίγραφο αυτής στην αρμόδια Διεύθυνση Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, γνωστοποιώντας και τους κατά τα ανωτέρω αριθμούς φορολογικού μητρώου" "καθώς και στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων

Ο Διευθυντής του αρμοδίου Δημοσίου Ταμείου λαμβάνων γνώσιν της πτωχέσεως αναγγέλεται εις το Σύνδικον της πτωχέσεως και εις τον Γραμματέα του αρμοδίου Δικαστηρίου, εις ους και αποστέλλει πίνακα των βεβαιωμένων εις βάρος του πτωχού οφειλέτου απαιτήσεων του Δημοσίου.

Ο σύνδικος μη αμφισβητών τας απαιτήσεις ταύτας αποδέχεται αυτάς εις τα χρέη της πτωχέσεως ίνα εξοφληθούν κατά την ανήκουσαν αυταίς προνομιακήν τάξιν. Αμφισβητών όμως ταύτας ή το προνόμιον αυτών, οφείλει να ασκήση ανακοπήν, εκδικαζομένην κατά τα άρθρα 933 και επόμενα του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

2. Επί εκποίησης περιουσίας του πτωχέσαντος διά πλειστηριασμού (αναγκαστικού ή εκούσιου) ο επισπεύδων τον πλειστηριασμόν δανειστής ή σύνδικος υποχρεούται, επί ποινή ακυρότητος αυτού, να κοινοποιήση διά δικαστικού επιμελητού αντίγραφον του προγράμματος πλειστηριασμού κατά τα εν άρθρω 54 του παρόντος Ν. Διατάγματος οριζόμενα. Αντίγραφον του προγράμματος κοινοποιείται ωσαύτως και εις τους τυχόν αναγγελέντας Διευθυντάς Δημοσίων Ταμείων και Τελωνείων.

Ομοίως κοινοποιείται στην αρμόδια Διεύθυνση Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών αντίγραφο του προγράμματος πλειστηριασμού, στο οποίο επισυνάπτεται υποχρεωτικά πρόσφατη έκθεση εκτίμησης των εκποιουμένων, η οποία συντάσσεται από την αρμόδια Δ.Ο.Υ..

Επί απευθείας εκποίησης ο σύνδικος υποχρεούται να γνωστοποιήσει την ημερομηνία εκποίησης, το είδος και την αξία των προς εκποίηση περιουσιακών στοιχείων στην αρμόδια Διεύθυνση Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και στους προϊσταμένους των αναγγελθεισών Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.) και Τελωνείων, είκοσι (20) ημέρες τουλάχιστον, πριν από την ημερομηνία έναρξης της εκποίησης.

3. Ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος υποχρεούται όπως προ πάσης κατατάξεως δανειστών ή εκδόσεως εν απογράφω της περί κατακυρώσεως εκθέσεως εξακριβώνη και εκ πιστοποιήσεως του συνδίκου τας δηλωθείσας αυτό απαιτήσεις του Δημοσίου.

4. Σε περίπτωση πτώχευσης οφειλέτη του Δημοσίου δύναται τούτο να προβαίνει σε αναγκαστική εκτέλεση της περιουσίας του πτωχέσαντος, της πτωχευτικής και μεταπτωχευτικής, ανεξάρτητα από την ύπαρξη υπέρ αυτού γενικού ή ειδικού προνομίου επί της περιουσίας του οφειλέτη.

5. Η προθεσμία ανακοπής πτωχευτικού συμβιβασμού για το Δημόσιο είναι δέκα πέντε (15) ημέρες από την κοινοποίηση της έκθεσης συνέλευσης των πιστωτών με δικαστικό επιμελητή στην αρμόδια Διεύθυνση Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

6. Ο εκκαθαριστής κάθε μορφής επιχείρησης και ο εκκαθαριστής κληρονομίας υποχρεούται εντός μηνός από την ανάληψη των καθηκόντων του να κοινοποιεί πρόσκληση για αναγγελία απαιτήσεων του Δημοσίου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών και στον Διοικητή του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 62 Α - Ρύθμιση χρεών πτωχών οφειλετών του Δημοσίου

1. Τα πτωχευτικά χρέη των πτωχών οφειλετών του Δημοσίου που είναι βεβαιωμένα στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ) και στα Τελωνεία μπορεί να ρυθμίζονται, ύστερα από αίτηση του υπόχρεου, με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, μετά από γνωμοδότηση της Επιτροπής του άρθρου 9 του ν. 2386/1996 (ΦΕΚ 43 Α'), στην οποία προστίθενται, ως μέλος ένας Πάρεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και δύο εισηγητές, εφόσον το συνολικό βασικό χρέος δεν υπερβαίνει το ποσό των εξακοσίων χιλιάδων (600.000) ευρώ. Αν το συνολικό βασικό χρέος υπερβαίνει το ανωτέρω ποσό, το αίτημα εξετάζεται από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

2. Ως βασικό χρέος θεωρείται το σύνολο των βεβαιωμένων χρεών, έστω και αν αυτά δεν έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμα, όπως το ύψος τους έχει διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης ρύθμισης, μετά και από τυχόν πληρωμή ή νόμιμη διαγραφή, χωρίς τις κατά το άρθρο 6 του παρόντος, προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής.

3. Η ρύθμιση μπορεί να αφορά είτε στην απαλλαγή του πτωχού οφειλέτη από την καταβολή μέρους ή όλων των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, των φορολογικών προσαυξήσεων και προστίμων με εφάπαξ καταβολή του υπολοίπου, είτε στην καταβολή του βασικού χρέους και των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, σε συνεχείς μηνιαίες δόσεις, είτε σε συνδυασμό και των δύο περιπτώσεων. Ο αριθμός των μηνιαίων δόσεων δεν μπορεί να υπερβεί τις ενενήντα (90). Από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης για τη ρύθμιση, οι δόσεις δεν επιβαρύνονται με επιπλέον προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, εκτός εάν καθυστερήσει η καταβολή τους. Η πρώτη δόση είναι καταβλητέα μέσα σε δύο (2) μήνες από την ημερομηνία αποδοχής της ρύθμισης από τον οφειλέτη και οι υπόλοιπες μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα καθενός από τους επόμενους μήνες.

4. Η ρύθμιση τελεί υπό τη διαλυτική αίρεση της μη εμπρόθεσμης πληρωμής τριών (3) συνεχών μηνιαίων δόσεων. Σε περίπτωση πλήρους συμμόρφωσης του οφειλέτη προς τους όρους της ρύθμισης, το ποσό των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, των φορολογικών προσαυξήσεων και προστίμων που απαλλάχθηκε με τη ρύθμιση ο οφειλέτης, διαγράφεται από τα οικεία βιβλία της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας ή του Τελωνείου, κατά περίπτωση, εκτός εάν υπάρχουν συνυπόχρεα για την καταβολή του πρόσωπα, οπότε αναζητούνται από αυτά. Σε περίπτωση πλήρωσης της διαλυτικής αίρεσης, η ρύθμιση ανατρέπεται αυτοδίκαια, χωρίς δήλωση του Δημοσίου, με συνέπεια να καθίσταται αμέσως απαιτητό το

υπόλοιπο χρέος με το σύνολο των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής με τις οποίες επιβαρύνεται από

τη βεβαίωση του μέχρι την εξόφληση του.

5. Η αποδοχή της ρύθμισης από τον πτωχό οφειλέτη γίνεται με ρητή, ανεπιφύλακτη και χωρίς όρους δήλωση του που καταχωρίζεται στο σώμα της απόφασης για τη ρύθμιση και υπογράφεται από αυτόν παρουσία του προϊσταμένου της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας ή του Τελωνείου μέσα σε ένα (1) μήνα από την πρόσκληση του. Η αποδοχή της ρύθμισης αποτελεί αναγνώριση της ύπαρξης και του ύψους του παλαιού χρέους (βασικού και προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής).

6. Από την ημέρα υποβολής της αίτησης ρύθμισης αναστέλλεται η παραγραφή των χρεών για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η ρύθμιση, η δε παραγραφή δεν συμπληρώνεται πριν την πάροδο ενός έτους από το χρόνο ανατροπής της ρύθμισης ή της έκδοσης απορριπτικής απόφασης επί της αίτησης ή της έγγραφης άρνησης αποδοχής της ρύθμισης ή της άπρακτης παρόδου της προθεσμίας για την αποδοχή αυτής, κατά περίπτωση.

7. Για τη ρύθμιση απαιτείται να συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις: α) να έχει κηρυχθεί και να βρίσκεται σε κατάσταση πτώχευσης κατά το χρόνο εξέτασης της αίτησης ο οφειλέτης ή ο αιτών που ευθύνεται για την πληρωμή χρεών άλλου, φυσικού ή νομικού προσώπου, έστω και αν το τελευταίο δεν έχει κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης, β) τα χρέη να είναι προς το Δημόσιο ή και προς τρίτους μόνον εφόσον έχουν συμβεβαιωθεί με τα χρέη προς το Δημόσιο, γ) τα χρέη να είναι πτωχευτικά, δ) ο αιτών να μην έχει καταδικασθεί, στο πλαίσιο της συγκεκριμένης πτώχευσης, για το αδίκημα της δόλιας χρεωκοπίας, ούτε να έχει ασκηθεί σε βάρος του ποινική δίωξη ή να εκκρεμεί ποινική δίκη για το αδίκημα αυτό.

8. Η Επιτροπή γνωμοδοτεί για την αποδοχή ή μη της αίτησης ρύθμισης του πτωχού οφειλέτη μετά από συνεκτίμηση στοιχείων, που αφορούν στην προσωπική και οικονομική κατάσταση του οφειλέτη και από τα οποία αποδεικνύεται η οικονομική αδυναμία άμεσης ή και εφάπαξ πληρωμής του συνόλου ή μέρους των χρεών του και στοιχείων από τα οποία αποδεικνύεται το επισφαλές ή μη της είσπραξης των απαιτήσεων του Δημοσίου. Στο πλαίσιο αυτό συνεκτιμώνται ιδίως: α) η ύπαρξη κινητής ή ακίνητης περιουσίας του πτωχού, η αξία και τα τυχόν βάρη αυτής, β) η εν γένει οικονομική και επαγγελματική κατάσταση, η ηλικία, η κατάσταση της υγείας του πτωχού και των μελών της οικογένειάς του, γ) οι προς τρίτους υποχρεώσεις του (υποχρέωση διατροφής, χρέη προς ασφαλιστικά ταμεία και ιδιώτες), δ) το ύψος και το είδος των χρεών (βασικού και προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής), ε) το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η διαδικασία της πτώχευσης, η ύπαρξη ή μη πτωχευτικής περιουσίας και η αξία αυτής, η αναγγελία ή μη άλλων πιστωτών, τα προνόμια και το ύψος των απαιτήσεων αυτών.

9. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται διαδικαστικές λεπτομέρειες εφαρμογής των ανωτέρω.»

Ποιος είναι υπόχρεος για τη λήψη των αναγκαστικών μέτρων

Υπεύθυνος για την επιβολή των αναγκαστικών μέτρων είσπραξης είναι ο προϊστάμενος της ταμειακής υπηρεσίας είτε ο Δημοτικός ταμίας και έχει προσωπική ευθύνη για τη μη έγκαιρη διαδικασία είσπραξης (άρθρο 25 ΠΔ 774/1980).

Για τους ΟΤΑ που δεν έχουν δική τους ταμειακή υπηρεσία τα αναγκαστικά μέτρα είσπραξης λαμβάνονται από τον προϊστάμενο της οικείας ΔΟΥ.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 167 παρ. 3 του ΔΚΚ με κοινή απόφαση του ΥΠΕΣΔΔΑ και του Υπουργείου Οικονομίας καθορίζονται τα όρια των οφειλών προς τους ΟΤΑ μέχρι τα οποία αμελείται η ταμειακή βεβαίωσή τους και η λήψη αναγκαστικών μέτρων είσπραξης κατ' εξουσιοδότηση.

8. Ποινικές κυρώσεις στην περίπτωση που δεν καταβάλλονται τα ληξιπρόθεσμα χρέη

Πέραν των αναγκαστικών μέτρων είσπραξης ο ειδικός δημοτικός ταμίας ή ο προϊστάμενος της ταμειακής υπηρεσίας οφείλουν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 1 του Ν. 1882/1990 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 345 του Ν. 3220/2004 να υποβάλλουν αίτηση προς τον αρμόδιο Εισαγγελέα για την άσκηση ποινικής δίωξης των οφειλετών.

Η κατάθεση της αίτησης αυτής γίνεται σε περίπτωση που κάποιος οφειλέτης καθυστερεί να καταβάλει βεβαιωθέντα χρέη προς τον Ο.Τ.Α. για διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων (4) μηνών για χρέη που καταβάλλονται εφάπαξ και για χρέη που καταβάλλονται σε δόσεις όταν κάποιος καθυστερεί να καταβάλει τρεις συνεχείς δόσεις.

Όταν υποβληθεί αίτηση στον αρμόδιο Εισαγγελέα για άσκηση της ποινικής δίωξης τότε σύμφωνα με το άρθρο 34 παρ. 2 του Ν. 3220/2004, αναστέλλεται η παραγραφή του χρέους μέχρις εκδόσεως τελεσιδικίου αποφάσεως.

Τέλος άξιον επισημάνσεως είναι το ότι την ίδια ευθύνη με τους κυρίους υπόχρεους (οφειλέτες) έχουν και οι συνυπόχρεοι καταβολής καθώς και οι εγγυητές των χρεών. Κατ' άρθρο δε 25 παρ. 6 του Ν. 1882/1990 λαμβάνονται και καθ' αυτών όλα τα μέτρα που ισχύουν κατά των πρωτοφειλετών, χωρίς να απαιτείται να βεβαιωθεί σε βάρος τους το χρέος.

9. Προσφυγή στα Διοικητικά Δικαστήρια - Συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς – Πότε η άσκηση της προσφυγής αναστέλλει την είσπραξη

Η αρμοδιότητα για την εξέταση προσφυγών κατά της βεβαίωσης κτλ οποιουδήποτε τέλους, φόρου, δικαιώματος, εισφοράς και προστίμου ανήκει στα τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 505/1976.

Κατ' άρθρο 66 του Ν. 2717/1999 η προσφυγή ασκείται εντός αποκλειστικής προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από τότε που επιδίδεται η προσβαλλόμενη πράξη ή από τότε που αποδεδειγμένα έλαβε γνώση αυτής ο ενδιαφερόμενος.

Η προσφυγή γενικώς κατατίθεται στη γραμματεία της έδρας του Διοικητικού Δικαστηρίου.

Κατ' εξαίρεση στις φορολογικές εν γένει διαφορές η κατάθεση της προσφυγής γίνεται στο Δήμο ή την Κοινότητα, η οποία είναι υποχρεωμένη να καταχωρεί αυτήν σε ειδικό βιβλίο πρωτοκόλλου προσφυγών, να καταρτίζει σχετικό φακελο με όλες τις πράξεις, βεβαιώσεις κτλ, να συντάσσει αναλυτική έκθεση απόψεων και να διαβιβάζει το φάκελο της υποθέσεως στο αρμόδιο Διοικητικό Δικαστήριο είκοσι (20) τουλάχιστον μέρες πριν τη συζήτηση της υπόθεσης.

Συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς

Σε περίπτωση που η προσφυγή κατατίθεται στην γραμματεία του Δήμου κατ' άρθρο 32 του Ν. 1080/1980 υποβάλλεται δια του αυτού δικογράφου και αίτημα για συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς και μόνο στην περίπτωση που ο φορολογούμενος (υπόχρεος) υποβάλλει προσφυγή σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 505/1976.

Στην περίπτωση αυτή η Υπηρεσία του Δήμου, και εφόσον υπάρχει αίτημα για συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς, διαβιβάζει αμελλητί αντίγραφο της προσφυγής στην Επιτροπή επιλύσεως των φορολογικών διαφορών.

Η επιτροπή σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 31 του Ν. 505/1976 διαπιστώνοντας ότι συντρέχουν λόγοι μείωσης ή διαγραφής του βεβαιωθέντος ποσού συντάσσει πρακτικό εντός εικοσαήμερου από της συζητήσεως υπογραφόμενον και υπό του αιτούντος ή αντικλήτου αυτού, ο οποίος καλείται να παραστεί ενώπιον της επιτροπής. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι δεν συντρέχουν λόγοι διαγραφής του βεβαιωθέντος ποσού εφ' ου το πρόστιμο ή πρόκειται περί προστίμου αυτοτελώς επιβληθέντος η μείωση του προστίμου δεν δύναται να είναι μεγαλύτερη του 50% αυτού.

Στην περίπτωση αυτή ο Δήμος οφείλει να προχωρήσει στην συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 32 του Ν. 1080/1980. Εφόσον δεν επιτευχθεί συμβιβασμός τότε ο φάκελος διαβιβάζεται στο αρμόδιο Διοικητικό Πρωτοδικείο.

Η άσκηση της προσφυγής κατ' άρθρο 27 παρ. 1 του Ν. 1828/1989 και άρθρο 69 παρ. 2 του Ν. 2717/1999 αναστέλλει την είσπραξη του εσόδου κατά 60 % επί του βεβαιωθέντος ποσού. Σε βάρος του οφειλέτη που άσκησε την προσφυγή βεβαιώνεται ταμειακά ποσοστό 40% επί του αμφισβητούμενου ποσού, το δε υπόλοιπο 60% δεν βεβαιώνεται πριν την έκδοση οριστικής αποφάσεως.

Ο ασκών την προσφυγή δικαιούται να καταθέσει και αίτηση αναστολής, με την οποία να ζητά και την έκδοση προσωρινής διαταγής αναστολής εκτελέσεως κατ' άρθρο 29 παρ. 1 του Ν. 2915/2001.

Στην περίπτωση αυτή μπορεί να διαταχθεί είτε προσωρινά είτε με την αίτηση αναστολής η αναστολή εκτέλεσης της πράξης (άρθρο 205 Κ.Δ.Δ/μίας) για ολόκληρο το ποσό.

Κατ' άρθρο 61 παρ. 1 του Ν. 1416/1984 η άσκηση προσφυγής κατά πράξεων βεβαίωσης δημοτικών ή κοινοτικών φόρων, τελών, δικαιωμάτων κτλ δεν αναστέλλει την είσπραξη του ποσού που βεβαιώθηκε, εφόσον η βεβαίωση αυτή στηρίχθηκε σε στοιχεία που δηλώθηκαν τόσο στον ίδιο τον Ο.Τ.Α. όσο και σε οποιαδήποτε άλλη αρχή ή υπηρεσία του δημοσίου τομέα.

9. Δημοτική ενημερότητα οφειλετών

«... Με τις διατάξεις του άρθρου 285 του νέου ΔΚΚ ορίζεται ότι «η προϋπόθεση για την χορήγηση οποιασδήποτε μορφής αδειών από τους Δήμους, είναι η μη ύπαρξη εις βάρος του ενδιαφερομένου, βεβαιωμένων ληξιπρόθεσμων οφειλών προς αυτούς, με εξαίρεση τις περιπτώσεις εκκρεμοδικίας και του διακανονισμού καταβολής αυτών, σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία».

Με βάση την ανωτέρω διάταξη, για την χορήγηση οποιασδήποτε άδειας απαιτείται η προσκόμιση, εκτός των λοιπών δικαιολογητικών, και δημοτικής ενημερότητας οφειλών, από την οποία να προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος δεν είναι οφειλέτης του Δήμου.

Σε περίπτωση που προκύπτουν ληξιπρόθεσμες οφειλές η άδεια δεν χορηγείται πριν την εξόφληση αυτών.

Εξαιρέση αποτελούν οι περιπτώσεις εκκρεμοδικίας ή η ύπαρξη ρύθμισης καταβολής των οφειλών, κατά τις διατάξεις του άρθρου 170 του ΔΚΚ ή λόγω υπαγωγής σε νομοθετική ρύθμιση καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών σε δόσεις και η τήρηση αυτών. Οι διατάξεις αυτές ισχύουν και για τις κοινότητες. Προσκόμιση δημοτικής ενημερότητας μη οφειλής απαιτείται και για τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς εκποίησης ή εκμίσθωσης δημοτικών ή κοινοτικών ακινήτων, που διενεργούνται κατά τις διατάξεις του ΠΔ 270/1981, μέχρι την έκδοση του ΠΔ που προβλέπει το άρθρο 201 σε συνδυασμό με το άρθρο 271 ΔΚΚ...» (ιδε «ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΩΝ ΟΤΑ» εκδ. 2006 Κ. Νικολόπουλου σελ. 293).

Αθήνα την 10-9-2008

Ο Νομικός Σύμβουλος της ΚΕΔΚΕ

Πάνος Ζυγούρης

**ΠΑΝΟΣ ΖΥΓΟΥΡΗΣ-ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ 9-11 (2^{ος} όροφος) ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ:210-8259140-1-FAX: 210-8259235
ΚΙΝ:6977506705
E-mail: pzygouris@gmail.com**